

Bajtársi

XIX. évfolyam 1. szám 2016. március

Hírlevél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Évek – érvek – értékek

A Nő, akit szeretünk (A Nemzetközi Nőnap tiszteletére)

Amikor Isten megteremtette a Világot és benne az első férfit, szükségét érezte, hogy a nyers erő és a racionális cselekvés ellentétjeként életre keltse a gyöngédséget és a színes érzelmet megjelenítő Nőt. Tették „isteni” voltát igazolja, hogy az általa megalkotott tárgyi környezet ezáltal vált élhetővé. Nők és férfiak így vagyunk együtt immár több ezer éve: kiegészítve egymást, mint fekete a fehéret. Egymás ellenében, egymásért és egymást feltételezve.

Amikor megöregedve számot vetünk életünk történéseivel, önkéntelenül is megerősödik bennünk a felismerés, hogy életünk legszebb pillanatai a női nemhez kötődnek. Szinte alig van olyan emlékün, amelyben nem szerepel egy számunkra fontos Nő. Ez alapozza meg az irántuk érzett szeretetünket és tiszteletünket, amit időnként igyekszünk is kifejezésre juttatni.

De hát kik ők, akiket mi, férfiak érdek nélkül szeretünk?

A legelső és legfontosabb Nő életünkben édesanyánk, aki világra hozott és gondoskodó szeretetével felnevelt. Testével táplált és a szélről is óvott bennünket akkor, amikor még nem értett meg bennünk annyira az értelem, hogy gyermeki rosszasságunkkal ne fokozzuk gondjait. Amikor testünket láz hevítette, egész éjjel az ágyunk szélén ült és velünk együtt harcolt a betegség ellen. Még ma is emlékszünk simogató szavára, és orrunkban érezzük hűsítő kendőjének az illatát. Esténként mesét mondott, melyben mindig a jó győzött a gonosszal, a szép pedig a csúfval szemben. Felcseperedvén, kézen fogott és elvitt az iskolába, hogy ott megértessék velünk a tudás fontosságát. Emlékszünk aggódó arcára, amikor kirepültünk a családi fészekből és zabolátlanul élveztük az önállóság mámorát. Őszintén örült sikereinknek és büszkén dicsekedett „hőstetteinkről” a barátnőinek. Hibáinkról és kudarcainkról hallgatott, magába zárta aggodalmát. Fájt neki, ha ostobaságainkkal megbántottuk, de sosem tette azt szóvá. Ünnepe volt számára, amikor már felnőttként hazalátogatunk hozzá. Kevéske nyugdíját nem kímélve, főúri lakomát varázsolt elének az asztalra és leste minden kívánságunk. A búcsúzásnál szemét törölgetve kérte, hogy látogassuk sűrűbben, és mi persze mindent megígértünk. Ma is büntudat gyötör bennünket, mert az utolsó találkozásnál nem szoltunk arról, hogy mennyire fontos Ő nekünk.

A sors nagy ajándéka az a Nő, aki viharként robbant be az életünkbe és alapjaiban változtatta meg világunkat. Ő volt, aki az ifjonti kalandok után feleségként megtanított felelősséggel gondolni a jövőre. Utódokkal ajándékozott meg bennünket, és ezáltal értelmet adott életünknek. Katonafeleségként elkötelezte magát mellettünk és alárendelte akaratát életünknek (Pl.: hivatás, karrier, hobbi stb.). Hűséges társként kitarott velünk jóban és rosszban, bőségben és szűkösségben. Követett bennünket az ország minden szögletébe, ahová a haderő száműzött. Nem panaszkodott, tette a dolgát: helyettünk is összetartotta a családot és magára vállalta a gyerekeknevelés nehéz feladatát. Erőt sugárzott, amikor gyengék voltunk és velünk örült, amikor sikereinkkel dicsekedtünk. Akkor is szelíd és csendes maradt, amikor mi tehetlenségünkben agresszívvá váltunk és beleüvöltöttük fájdalomunkat a világba. Fogta a kezünket, mikor mások megtagadtak bennünket.

A változás mindig ellenállásba ütközik, különösen akkor, ha annak oka maga a Nő. Amikor a seregben megjelentek a női katonák, azt sokan nem tartották jó ötletnek. Főleg a gyakorlótereken edződött „öregkatonák” látták saját nélkülözhetetlenségük mítoszát veszélyeztetve általuk. Mentségükre legyen mondva: igazán nem lehetett csodálkozni azon, hogy az előítéletes környezetben és Audrey Hepburn-filmeken szocializálódott emberek nőkről alkotott képébe nem fért bele Zrínyi Ilona alakja. Az idő mindenestre nem őket igazolta. Sőt! A hölgyek bebizonyították, hogy nemcsak titkárnői feladatokra alkalmasak, hanem a fegy-

verrel is tudnak bánni, ha szükség van rá. Divatos ruháikat gyakorlóöltözetre cserélték, és elmentek Afganisztánba vagy a Balkánra, vállalva az életveszélyt. Nem vallottak szegényt. Ugyanakkor női mivoltukkal humanizálták a sereg működését: empátikusabbak lettek az emberi kapcsolatok és visszaszorultak a viselkedési szélsőségek. Létükkel becsempészték a szépséget a zord laktanyai falak közé.

Ahogy elszállnak az évek felettünk, egyre inkább rászorunk mások jóakarataira. Szaporodó betegségeink okán megismerjük a halálfélelem minden fokozatát és a kiszolgáltatottság egyre fokozódó érzését. Ekkor válik fontossá életünkben az a Nő, aki megpróbál segíteni rajtunk. Ápolónőnek öltözve megjelenik ágyunk mellett, és fáradt, de mégis határozott egyéniségevel erőt sugároz felénk kínjaink elviseléséhez. Orvosságot ad, infúziót szűr, etet-itat és kimosdat a mocskokból. Betegként számunkra Ő jelenti a legfontosabb kapcsolatot az egészségesek világával és az általunk remélt gyógyulással. Szalmaszál, amibe kétségbeesetten kapaszkodunk. Őszülő hajjal ismét gyermekként kezdünk el viselkedni, és önző módon próbáljuk kisajátítani gondoskodását. Ugyanakkor rádöbbenünk arra, amit már régen tudnunk kellett volna: a szeretet utólag nem megvásárolható.

A tisztelet kifejezésének sokféle módja van: egyesek virágot vesznek, mások édességgel kedveskednek és vannak, akik sms-t küldenek a nőnap alkalmából. A hivatalokban ünnepséget rendeznek és szónoklatokban méltatják a nők vélt vagy valós érdemeit. Jobb helyeken esetleg egy pohár pezsgőre is futja. Azután másnap már feledésbe merül az egész, megy minden tovább a megszokott módon. A rendszerszerű képmutatás példázata mindez, amittől sajnos nem tudunk szabadulni. De a nőtársadalom bölcs: ezt is elnézik nekünk.

A szeretet nem ad felmentést tetteink hiányára. Az író szerint: csodát kell hozni a nő életébe, hogy aztán ő is csodát adjon cserébe. Mindenekelőtt le kell számolni azokkal a nézetekkel, amelyek a nőkkel szembeni előítéletet, a nőket leértékelő tanokat hirdetik. De ez még önmagában kevés! Gondoskodni kell arról is, hogy olyan feltételeket teremtsünk, amelyek minden nő számára biztosítják az önmegvalósítás lehetőségét. Utóbbi jelentése: hasznosnak lenni társadalmi szinten és boldogan élni családi körben. Mindehhez valóságos esélyegyenlőségre van szükség, és akkor beteljesülhet a csoda.

De legyünk realisták. Amíg mindez megvalósul, addig továbbra is a hagyományokra vagyunk utalva: ma még szavakkal és virággal, de ugyanakkor már őszinte szívvel ünneplünk.

RUSZNYÁK JÓZSEF NY. ALEZREDES

Tartalom

A Nő, akit szeretünk	2
Évek – érvek – értékek	3
Megújul a magyar-román	
együttműködés	4
Szolidaritás és megbecsülés	5
Felavatták Für Lajos emléktábláját	5
A fiatalokat is be kell vonni...	6
Gondoskodás az árvákról	6
A Don hősei	7
A Honvédszakszervezet elnöke:	
Czövek János	8
Nyugdíj – változatlan szabályok	10
Tízévesek a Hölgyek	11
Tíz éve történt	12
Márványtábla...	13
Eredményes évet zártak	14
Karácsonyi ünnepség	15
Határozókérdések	16-17
Ünnepelünk...	18
Rendületlen munkálkodás	19
Idősödő derékhad	20
Köszönet és elismerés	21
Évfordulók...	22-23
A magyar kultúra napján	24
Színes a paletta	26
Közygyűlések a Közép-Dunántúlon	28
Katonanóta és operett	31
Álarcos bál Rétságán	32

**A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA
FELELŐS KIADÓ:**
KELEMEN JÓZSEF NY.
ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NY. EZREDES
FŐSZERKESZTŐ:
GRÓF FERENC NY. ALEZ.
SZERKESZTŐK:
MÉSZÁROS KÁROLY NY. ALEZ.
ÉS KACSÓ LAJOS NY. EZDS.
FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC
TERVEZŐSZERKESZTŐ: GRÓF ISTVÁN
**A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHETŐSÉGE: WWW.BEOSZ.HU**
Cím: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM
NMHH Szám: 1612/2012.

Évek – érvek – értékek

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöksége – készülve az áprilisi beszámoló és tisztújító küldöttgyűlésére – megvitatta és elfogadta a beszámoló főbb szempontjait és a jövőnek szóló célkitűzéseit.

A számadás időszakában mérlegre kell tenni a 2012–2016 közötti időszak eredményeit, a befolyásoló társadalmi, gazdasági, törvényi körülményeket és a működés feltételeit. A teljesítmény értékelését csak az objektív lehetőségek alapján szabad megítélni, és nem célszerű egy adott időszak kedvező feltételeit idealizálni, vagy alapul venni egy ciklus minősítéséhez.

A Szövetség 26 éves működése során megtapasztalta a környezeti hatások sokszor kedvező vagy éppen kedvezőtlen körülményeit – kénytelen volt ehhez igazítani működésének feltételeit, célkitűzéseit, vagy éppen programjai megvalósításának lehetőségeit.

Az értékelés alapvető szempontjainál első sorban az „Alapító Okiratban”, illetve a mindenkor érvényes „Alapszabályban” megfogalmazottakat kell figyelembe venni az aktuális időszak értékeléséhez. Ezek az alapokmányok adnak összehasonlítási vagy viszonyítási támpontokat a teljesítmény megítéléséhez.

Amennyiben alaptéziseknek tekintjük a negyedszázados „Alapító Okiratban” vagy éppen a 2014-ben megalkotott „Alapszabályban” foglaltakat, akkor a következő kérdéscsoportokat szükséges vizsgálni, melyek így szólnak:

– létre kell hozni és működtetni az alapító szervezetek országos képviseletét, érdekeik védelmét ellátó szervezetet;

Megvalósult? – Igen, 1992 óta a jelenleg is működő Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum keretein belül – együttműködve a Honvédszakszervezettel, a Honvédségi Dolgozók Szakszervezetével és más érdekképviseleti szervezetekkel eleget tesz ennek az érdekképviseleti követelménynek. Feltételeit a katonák és nyugdíjasokról szóló törvényekben–rendeletekben rögzített járandóságok, jogosultságok és az időszakos megállapodásokban rögzítettek biztosítják.

– a „pártsemlegesség” megtartása, elvének figyelembevétele;

Megvalósult? – A működés során a BEOSZ megtartotta függetlenségét, semlegességét a mindenkor bonyolult társadalmi és politikai környezetben.

Természetesen a honvédelem nemzeti érdekű kérdéseiben lojális és együttműködő partnere volt a mindenkor parlamentnek, kormánynak és honvédelmi vezetésnek. Jó bizonyítéka ennek a katonanemzedékek és katonagenerációk közötti „kiegyezés”, egyetértés megteremtése, kifejezése ennek a több évtizedes alapulnak a mindenkor tárctámogatás, mely a működés alapfeltétele is.

– a honvédelem társadalmi ügyének szolgálatát vállaló tevékenysége a Szövetségnek elismerést szerzett? – Igen. A honvédelmi, katonai hagyományápoló tevékenység, a fiatalok honismereti–hazafias nevelését, megvalósítását szolgáló programok, rendezvények országos szintű kiterjesztésében a Szövetség és társszervezetei élenjáró példát adnak a települési közs-

ségeknek és társadalmi szervezeteknek is. Egyedülálló – a régiók számára is jelentős –, hogy a kulturális, sport- és helyi hagyományokat felelevenítő, értéket teremtő rendezvények az egyesületek közreműködésével valósulnak meg.

Eredményeink sorában említést érdemelnek a katonai helytállásról, a háborúk hőseiről–áldozatairól szóló megemlékezések. A nemzeti emlékhelyek védelmét szolgáló tevékenység vállalása, a rendezvények szervezésében közösségeink által vállalt szerep és tevékenység ma már folyamatos. A területi önkormányzati szervezetekkel megvalósuló együttműködés kiszé-

lesítése egyre inkább jellemzővé válik. Jelenlét az a szerep, melyet Szövetségünk betölt a kapcsolatok fenntartásában a vele azonos célú nemzetközi szervezetekkel, segíti a szomszédos népek közötti bizalom és barátság, valamint a katonai kapcsolatok erősítését, a biztonságért vállalt közös felelősséget.

A Szövetség tevékenységét rövidebb vagy hosszabb távon mérlegelő–értékelő összefoglalókban szükséges párhuzamot vonni az eredeti célkitűzésektől, feladatoktól eltérő teljesítményről, hiányosságokról is. Ezeknél a kérdéseknél mérlegelni szükséges a külső körülményeket, a működést, a szervezeti egységet, továbbá a törvényekben és alapokmányokban foglaltakat. Itt számolni kell azzal, hogy a ciklus idején kedvezőtlenül változtak a működés feltételei, úgymint a pénzügyi támogatási, pályázati, helyiségbiztosítási, technikai lehetőségek, amelyek a HM, MHVK szűkülő támogatásából adódtak. A korábbi évekhez képest csökkentek vagy változtak a nyugállományúak elismerési és kegyeleti gondozási feltételei is. Ezekben a kérdésekben a politikai–kormányzati döntések megváltoztatására tett kezdeményezésekben, mint korábban is, a BEOSZ nem érhetett el eredményeket.

Nem sikerült megoldást találni a hivatásosok, a tartalékosok és az ún. „járadékosok” egyesületi tagsági bevonását, „megszólítását” illetően. Úgy tűnik, ennek a kérdésnek hosszabb távon sincs megoldási lehetősége a személyes okok és a társadalmi körülmények megváltoztatása hiányában. Természetesen az egyesületek nem mondhatnak le az ő bevonásukról sem.

A vezetésnek objektív nehézséget okozott a volt „BEOSZ iroda” állományának szinte teljes megszüntetése, mely miatt az elnökség néhány tagját terheli a teljes szervezési és adminisztrációs munka. Emiatt kevesebb lehetőség alakodik az elnökség Szervezeti Működési Szabályzatában foglalt feladatainak teljesítésére, a szervező–koordináló–tájékoztató munkára. Ennek megoldására a jövőben a nagy létszámú elnökség átszervezésével, a funkciók átalakításával lehetne segíteni.

Befejezésként – előrebocsátva a fenti gondolatokat, a címben foglalt „értékeket” – de a hiányosságokat is – az áprilisi küldöttgyűlésen a mérleg perpenyőjébe kell tenni. Véleményem szerint az „értékek” javára billen majd a mutató.

E sorokat és gondolatokat a küldöttgyűlés résztvevőinek és a megújult „vezetőségnek” is a figyelmébe ajánlom.

KELEMEN JÓZSEF NY. ALTBGY.
ELNÖK

Megújul a magyar-román együttműködés

A 90 éves múlttal rendelkező, Alexandru Ioan Cusa tábornok nevét viselő Tartalékos és Nyugállományú Katonák (román) Nemzeti Egyesületével (ANCMRR) 2005 óta működünk együtt. A két elnök által Bukarestben, 2006-ban aláírt „Megállapodás” alapján a román nyugati és a magyar keleti határ menti régiók jövőbeni együttműködésének pontosítását és a kapcsolattartás mikéntjét rögzítették.

Kapcsolataink zászlóvivői a Nyíregyháza–Szatmárnémeti és Budapest (Balassai)–Nagyvárad egyesületei lettek, elnökségi szinten pedig a kétoldalú találkozókra az évenként megrendezésre kerülő Katonamemzedékek Találkozója és a nemzetközi horgászverseny adott lehetőséget. Sajnos az utóbbi évek anyagi forrásainak elapadása miatt a határ menti kapcsolatok kivételével az utóbbi, elnökségi szintű találkozók elmaradtak. A regionális kapcsolatok pedig – a román fél sajátos, centralizált vezetési stílusa miatt, ami azt jelentette, hogy csak a jó előre bejelentett és tervezett programokat támogatták központilag – akadozni kezdtek.

Közös igény

Mindkét fél részéről felmerült, hogy a kapcsolatokat fel kellene lendíteni és a már meglévő együttműködési szerződést meg lehetne újítani, nagyobb önállóságot engedve a tagszervezeteknek.

Több mint egyéves egyeztetés után, 2015. december 8-án Budapesten találkozott a két országos egyesület tárgyalódelegációja. A román delegációt Constanda Victor ny. vezérőrnagy, az ANCMRR elnökhelyettese vezette. A delegáció tagjai Heredea Vasile ny. vezérőrnagy, az ANCMRRN Arad megyei elnöke, Iliés Vasile ny. dandártábornok, az ANCMRR nemzetközi ügyvivője, Belánu Nicolae ny. ezredes, az ANCMRR humán erőforrás-osztályvezetője voltak, és a tárgyalást Chis Alexandru ny. alezredes segítette tolmácsolásával.

A BEOSZ-t Kelemen József ny. altábor-

nagy, elnök, Esküdt Lajos ny. ezredes alelnök, Tóth Sándor ny. ezredes, ÉAR-régió-vezető és Udvardy Endre ny. alezredes, nemzetközi ügyvivő képviselte.

Román vendégeink december 8-án kora délután érkeztek meg Budapestre. A Hotel Hadikban fogadtuk őket, majd az ebéd után délutáni, esti adventi hangulatú városnézésre került sor, amely jó alkalmat adott a személyes ismerkedésre. Az első napi programot baráti hangulatban elköltött vacsora zárta.

December 9-én a délelőtt a két küldöttség hivatalos tárgyalásával telt. Először a BEOSZ-ról, majd az ANCMRR-ről szóló

beszámolóra került sor. Itt tudtuk meg, hogy a román fél országos szervezete 1925-ben alakult, de 1948-ban feloszlatták és csak 1990 májusában támaszthatták fel, napjainkra 35 ezer fős tagsággal rendelkezik. 6 tagszervezete Bukarestben, 41 pedig vidéken működik. Céljaik és a működés területei szinte teljesen megegyeznek a BEOSZ-éival. Ők is kiemelt figyelmet fordítanak a nyugállományú katonák és családjaik szociális körülményeinek megtartására. Legnagyobb sikerüknek a régebbi nyugdíjak karbantartásában elért eredményeket és az egészségügyi ellátásban a gyógyszerek árának

számla ellenében történő visszatérítésének megmaradását tartják. Aktuális tevékenységük az egyedülálló nyugállományú katonák önálló szociális otthonának és szanatóriumának létrehozására irányul.

Aláírt megállapodás

Nemzetközi kapcsolatukat kétoldalú, első-sorban szomszédakkal – moldáv, bolgár, szlovén, szerb és magyar hasonló szervezeteikkel – aláírt egyezmények alapján való-sítják meg. Tervezik a NATO- és EU-országok szervezeteivel is a kapcsolat felvételét, jelenleg előkészítés alatt áll a német, olasz és lengyel szervezetekkel való együttműködési megállapodás.

Elmondták, hogy a nemzetközi kapcsolatok anyagi fedezésében erősen számítanak az EU erre a célra szánt pályázatai által nyújtott lehetőségekre.

A két elnök ismertetője után az aradi és a nyíregyházi elnökök ismertették a régiók közötti kapcsolatok eddigi eredményeit és bővítésük lehetőségeit.

Ezek után a felmerült kérdések kötetlenebb formában történő megbeszélésére került sor.

A román fél átadta a szerződés aláírása alkalmából az ANCMRR elnöke, prof. dr. Mihai Iliescu ny. vezérezeredcs üdvözlőlevelét, amelyet angoltól magyarra tolmácsoltam.

Végül ünnepélyes keretek között a két küldöttség vezetője aláírta a megújított együtt-

működési szerződést, majd az ilyenkor szokásos rövid elnöki hozzászólások hangzottak el és az ajándéktárgyak cseréje történt meg.

A találkozáson kötött megállapodástól azt várjuk, hogy lendületet ad a kapcsolatok élénkítéséhez. A két elnök ígéretet tett arra, hogy 2016 első negyedében megküldik egymásnak az egymás iránt érdeklődő tagszervezetek helyét és a kapcsolattartók címét.

A sikeres találkozó hivatalos, baráti, oldott légkörben elfogyasztott ebéddel fejeződött be, majd a szállodába történő visszakísérés után délután a román küldöttség hazautazott.

UDVARDY ENDRE NY. ALEZREDES

Szolidaritás és megbecsülés

A honvédelmi miniszter és a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum (HÉF) tagjai között 2015. december 21-én aláírták a „Magyar Honvédség személyi állománya 2016. évi egyes illetményjellegű és illetményen kívüli juttatásairól” szóló megállapodást. A megállapodást dr. Simicskó István, Magyarország honvédelmi minisztere, Czövek János, a Honvédszakszervezet elnöke, Varga István, a Honvédségi Dolgozók Szakszervezetének elnöke és Kelemen József ny. altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke írták alá. Az eseményen jelen volt Vargha Tamás parlamenti államtitkár, dr. Benkő Tibor vezéreztres, a Honvéd Vezérkar főnöke, Kun Szabó István vezérőrnagy, a HM társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára, továbbá az érdekképviselői szervek részéről az egyeztetési tárgyalásokon részt vett szakértők, a BEOSZ részéről Sztanó Zsuzsanna.

szolidaritást, az együttműködést és a katonák megbecsülését hangsúlyozta, és a ma aláírt megállapodást ennek fontos jelképeként értékelte.

SZTANÓ ZSUSZANNA NY. ÖRGY.

Felavatták Für Lajos emléktábláját

Felavatták Für Lajos történész, az Antall- és a Boross-kormány honvédelmi minisztere, az MDF egyik alapítója emléktábláját születésének 85. évfordulóján. Az emlékjelet Budapest VII. kerületében, annak a háznak falán helyezték el, ahol 1975 és 2013 között, haláláig élt. A domborműves emléktábla avatásán dr. Simicskó István honvédelmi miniszter hangsúlyozta, hogy Für Lajos a rendszerváltás egyik meghatározó személyisége volt. A miniszter Für Lajos két jellemvonását idézte fel: elkötelezettségét a magyarság ügye iránt, illetve szerénységét és emberségét. Für Lajos a szív és a jellem műveltségét hordozta. Ismerte a legfőbb parancsot: mindent tegyél meg a nemzetedért. „Fontos, hogy emlékezzünk azokra az emberekre, akik sokat tettek a magyarságért” – mondta Simicskó István. Közölte: Für Lajos olyan politikus volt, aki a honvédelem, a magyar katonák, az ország biztonságának ügyét szolgálta, megérdemli hogy emlékezzenek rá.

Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke ellenzéki és politikusi szerepét méltatta, majd Bíró Zoltán, az MDF alapító elnöke beszélt Für Lajos történész és írói tevékenységéről. Így szólt a hivatalos híradás: Für Lajos a rendszerváltás utáni első „civil” honvédelmi miniszterként kezdte meg tevékenységét. Ebben az időszakban zajlottak a nagy geopolitikai változások – a Szovjetunió felbomlása, a Varsó Szerződés megszűnése, a szovjet csapatok kivonulása hazánkban – ezzel együtt új államok keletkezése határainkon, és a balkáni háború kitörése. Nagy felelősség hárult ebben az időszakban a honvédelmi és katonai vezetésre a független és szu-

verén Magyarország biztonságának megteremtésében. Für Lajos felismerte, hogy a tisztikar iránti bizalom és együttműködés alapján lehet a néphadseregéből új demokratikus haderőt építeni, hangsúlyozva nemzeti jellegét és a honvédelem iránti elkötelezettséget. Irányításával már az első években megkezdődött a Magyar Köztársaság honvédelmi alapelveinek kidolgozása, melyet 1993-ban az Országgyűlés is elfogadott. Ebben az időszakban (1993.) született meg az új Honvédelmi Törvény, mely többek között garantálta a katonák emberi-alkotmányos jogainak biztosítását és érdekképviselőik lehetőségét.

Emberi és humánus magatartását jellemzi, hogy már 1992 áprilisában a – törvény megjelenése előtt – aláírták a Honvédelmi Érdekegyeztető Tanács működéséről szóló többoldalú megállapodást, mely a mai napig működik. Személyesen is hozzájárult és segítette a katonagenerációk közötti kiegyezést és megbékélést, és az első Katonanemzedéki Talál-

kozó létrejöttét. (1992. október 18, Balatonkenese)

Humánus, emberséges felfogását jellemzi a humánszolgálatokról szóló döntése és annak honvédelmi bizottsági elfogadása. Református emberként segítette és kezdeményezte a Tábóri Lelkeszi Szolgálat megalakítását (1994. május 1.), valamint a hadiözvegyekről és hadiárvrakról szóló törvény felújítását. Segítette az üldözött politikai foglyok és számtalan volt katona rehabilitációját. Kezdeményezésére kezdetét vette a kiképzés átalakítása, a tisztképzés megújítása, a katonai szervezetek korszerűsítése. A szovjet államadósság fejében korszerű eszközöket állítottak hadrendbe. (MiG-29)

Miniszttersége alatt új kapcsolatokat alakított ki az európai és szomszédos országokkal, megalapozta a NATO-hoz csatlakozás feltételeit is. Tisztelte és becsülte a katonákat, sokat tartózkodott körükben, nagyra értékelte helytállásukat a haza védelmében. Búcsúbeszédében a következőket mondta: „Köszönöm, hogy bajtársukká fogadtak és én bajtársuk lehettem”.

Miniszttersége idején és azt követően is levélben köszöntötte a nemzedéki találkozó résztvevőit, erősítve a haza és honvédelem ügye iránti elkötelezettségüket.

Írói és történész tevékenységét a katonák kevésbé ismerik. Minden írásában Magyarország és a nemzet sorsa iránti elkötelezettségét fejezte ki. Sorskérdésnek tekintette a magyarok Kárpát-medencei helyzetének alakulását és megmaradását. Tisztelői, volt munkatársai, tisztek és tábornokok e gondolatok jegyében tisztelgetnek a volt honvédelmi miniszter előtt.

KELEMEN JÓZSEF NY. ALTÁBNGY.
ELNÖK

A fiatalokat is be kell vonni a munkába

Küldöttgyűlést tartott a Honvéd Hagyományőrző Egyesület (HOHE), ahol évet értékelték, és meghatározták a jövőbeli feladatok irányvonalait is.

Dr. Szakály Sándor történész, az egyesület elnöke értékelőjében rámutatott, a jövő feladatai között kiemelt helyen kell szerepelnie a szervezet fiatalításának. Ennek kap-

csán emlékeztetett arra, hogy Debrecenben újra működik katonai kollégium, ahonnan akár a Honvéd Hagyományőrző Egyesülethez is érkezhettek majd utánpótlás. Szóba került a vidéki szervezetekkel való kapcsolattartás fontossága, és a budapesti iroda fenntartásának lehetőségei is.

A küldöttek is számos ötlettel járultak hoz-

zá a tervezéshez, többek között új vidéki szervezetek létrehozását, és katonadal-fesztivál megszervezését vetették fel.

A Honvéd Hagyományőrző Egyesület 1990 óta működik, célja a magyar történelmi múlt és a katonai hagyományok ápolása, megismertetése, illetve az, hogy a honvédelem ügyével megismertesse a diákokat.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

Gondoskodás az árvákról

Kedves Olvasóink!

Szeretnék néhány mondatban megemlékezni egy immár hagyománynak nevezhető kedves, meghitt rendezvényről, amelyet 2015. december 17-én, a S t e f á n i a Palota Honvéd Kulturális Központjában rendeztek meg. Kelemen József ny. altábornagy úr, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke egy beszélgetés kapcsán arra inspirált, hogy kutassuk fel ismét azokat a gyermekeket, akiknek édesapja misszióban, távol a hazától, a családtól, harc közben veszítette el életét. Elnök úr említést tett a minden évben megrendezésre kerülő árvák karácsonyáról, melyet az árván maradt gyermekek tiszteletére minden évben megrendeznek. Szeretném elmondani Önöknek, az a mély megtiszteltetés ért, hogy részese lehettem én is ennek a csodálatos ünnepségnek.

A rendezvény szervezőinek csoda csapata égig érő karácsonyfaival, gyönyörűen megterített asztalokkal várták a vendégeket. Az asztal közepén az adventi koszorú három égő gyertyájával hirdette: ez az esemény nem akármilyen esemény, hanem az árvák karácsonya.

Tizenegy óra előtt pár perccel mindenki megtalálta névre szóló helyét, és az adventi koszorú negyedik gyertyájának meggyújtásával kezdődhetett a varázslatos ünnepség. Kedves köszöntő szavak, vidám, karácsonyi hangulatot keltő kis dalos műsor, közös karácsonyfa díszítés előzte meg az ünnepség fénypontját, az ajándékosztást. Én kedves kis ajándékomat egy három gyermekes, csodálatos családnak adhattam át. Elnéztem a törekeny termetű anyukát, és arra gondoltam: vajon hogyan éli életét párja nélkül, aki a hazájáért áldozta életét? És a gyerekek? Egyszer talán elfogadnak pót-nagynak... Ám most mindenki a kedves, meghitt ünnepségre koncentrált.

Dr. Benkő Tibor vezérezredes egyenként adta át minden ünnepeltnek az ő névre szóló ajándékát. Élénken figyeltem, hiszen számomra varázslatos látványt nyújtott a gyerekek megilletődött

tekintete, mely azt sugározta:

„történt, ami történt, ám bennünket és rajtunk keresztül édesapainkat nem fedi el a feledés homálya. Itt vagyunk, együtt vagyunk, és a szívünkben korunktól függetlenül mindannyian hálával és köszönettel emlékezünk.”

Az a kézfogás, mely az ajándék átadását megelőzte, számomra, a kívülről származó próbálta elmondani, hogy az élet sokkal több annál, mintsem engedjük, hogy az elárvultság érzése megkeserítse, elhomályosítsa azt a szent érzést, mely maga az Élet. S ha majd felnőnek, próbáljanak mások számára ők is hitet, reményt adni akár egy kézfogás őszinte erejével úgy, ahogy most ők kaptak útravalóul vezérezredes úrtól.

A programot finom ebéd követte. Az én lelkemben pedig csendesen megfogalmazódott egy vers az átélt események hatására, melyet szeretnék önöknek most átadni.

ÁRVÁK KARÁCSONYA

Elárvult lélekkel élni az életet, boldognak látszani vajon hogyan lehet?

Várni valakire, akit úgy szerettél, és te oly hirtelen árva gyermek lettél...

Ám mikor kigyúlnak karácsony fényei, felragyognak benned múltnak emlékei, Szívedre öleled minden pillanatát, érzed, elfeleded árváknak bánatát

Kéred kis szívedből a drága Teremtőt, Karácsony fényénél csak egy pillanatra LÁTHASSAD ÚJRA ŐT...

Láthasd tekintetét, érezd ölelését, testének melegét érezhessed újra, CSAK EGY PILLANATRA...

S ha kihúnyak fények, eltávoznak újból jövő karácsonyig a csodás remények

Az a lélek érzi árváknak bánatát, ki árva volt maga is egy teljes gyermekkoron át

Az a lélek tudja, mit jelent a bánat: várunk valakire, s ránk hiába várnak

Ne maradjunk árvák, fogjuk egymás kezét, adjuk szívtől szívig szívünk szeretetét

Vigyázzunk egymásra, óvjuk az életet, s ha álomra hajtod majd csendesen fejedet,

Álmodban álmodj egy árvátlan életet, ahol minden gyermek nagyon boldog lehet

Ó CSENDES ÉJ, DRÁGA SZENT ÉJ, úgy vár-tuk már, hogy visszatérj,

Varázsolj árváknak hitet, szeretetet, minden kis gyermeknek egy boldog életet

Ha otthonaitokban kigyúlnak a fények, szívből kívánom, váljanak valóra

GYERMEKKORI ÁLMOK, FELEDETT REMÉNYEK

KRISZTUSUNK MEGSZÜLETETT, AMÍG ÉLSZ, CSENDES ÉJ MEGHITT, BOLDOG FÉNYE LEGYEN VELED

Minden segítőknek szívből megköszönöm, hogy részt vehettem ezen a csodálatos ünnepségen és kívánok áldott, békés, boldog karácsonyi ünnepeket...

MIKUSKA JANKA

A Don hősei nemcsak áldozatot hoztak, de példát is mutattak

„Nemcsak áldozatot hoztak, de példát is mutattak a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg katonái 73 évvel ezelőtt a Don mentén vívott harcokban” – mondta Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parla-

menti államtitkára, miniszterhelyettes Budapesten, a doni áttörés évfordulóján rendezett megemlékezésen.

Vargha Tamás a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum udvarán rendezett megemlékezésen elmondta: a Don folyó mentén

vívott csaták – amelyek során szinte megsemmisült a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg – Mohácshoz, Doberdóhoz vagy Trianonhoz mérhető katasztrófát jelentettek. 1943 telén a magyar katonák a szörnyű körülmények között is helytálltak, teljesítették kötelességüket, „fogságba estek és meghaltak, vagy testben-lélekben meggyötörve végrehazatérhettek” – tette hozzá.

„73 év múltán nekünk újra és újra meg kell

fogalmaznunk, ki kell mondanunk, hogy a 2. magyar hadsereg katonáinak szolgálata, helytállása és kötelességtudata nemcsak áldozat, hanem példa is” – hangsúlyozta, hozzátéve, hogy a hadtörténetészek az akkori események részletes feltárásával bizonyítják, hogy a honvédek egymást segítve, mentve bizonyították emberségüket és tettek tanúságot a bajtársiasságról.

HONVEDELEM.HU

Látogatás Székesfehérváron

A BEOSZ elnökének kezdeményezésére, Fucsku Sándor vezérőrnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnoka fogadta Kelemen József ny. altábornagyot, a BEOSZ elnökét, Csomós Lajos ny. vezérőrnagyot és Esküdt Lajos ny. ezredest a BEOSZ alelnökeit. A szívélyes légkörben lezajlott találkozón Kelemen József ny. altábornagy méltatta az MH ÖHP és alárendelt katonai alakulatai tagszervezeteinket segítő tevékenységét. Különösen nagyra értékelte a BEOSZ megalakulása 25. évében

a Szövetségnek nyújtott sokoldalú támogatást és elismeréseket, majd Fucsku vezérőrnagynak, köszönetünk jeléül a BEOSZ elnöksége nevében átadta a BEOSZ Jubileumi Ezüst Emlékérmét. Fucsku Sándor vezérőrnagy megköszönte az elismerést, kifejtette, hogy az ÖHP nagy fontosságot

tulajdonít a honvédséget támogató nyugállományú szervezetekkel való együttműködésnek, közöttük is kiemelten a BEOSZ-szal, a tagszövetségeivel és taggyűléseivel kialakított kapcsolatoknak. Ezt követően szólt a migrációs helyzettel összefüggésben a személyi állományra háruló megnövekedett feladatokról, azok tiszteséggel és szakértelemmel történő végrehajtásáról. A találkozó további részében kötetlen beszélgetésben eleveztünk fel a katonai szolgálataink egy-egy jelentősebb momentumát, máig ható élményét, majd jókívánságainkat kifejezve, jóleső érzéssel köszöntünk el. Utunk a Közép-dunántúli Régió vezetőjének Berdó Gábor Károly ny. századosnak a székesfehérvári irodájához vezetett, ahol áttekintettük a BEOSZ folyamatban levő feladatait és a régió helyzetét, a taggyűlések soron következő közgyűléseinek előkészítettségét.

CSOMÓS LAJOS

A Honvédszakszervezet elnöke: Czövek János

Újabb négy évre Czövek Jánost választották a Honvédszakszervezet (Hosz) elnökévé. Az érdekképviselőt tisztújító küldöttgyűlésén beszédet mondott dr. Simicskó István honvédelmi miniszter és Kun Szabó István vezérőrnagy, a tárca társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára is.

A gyűlésen a küldöttek megtárgyalták az aktuális szakszervezet-politikai ügyeket, majd döntöttek a következő négyéves ciklus legfontosabb érdekképviselői, érdekvédelmi feladatairól. A tisztújítás során újból elnökké választották Czövek Jánost, míg alelnökké Bazsik Istvánt és Szendrei Zoltánt. Az elnök-

ség további tagjai Bácskai István, Nagyfejeő Gábor, Gáspár Tamásné, Garda Zoltán és Sörös István lettek.

Dr. Simicskó István a rendezvényen külön megköszönte az érdekképviselők munkáját a migrációs helyzetben. Megjegyezte, hogy mindenki maximális teljesítményt nyújtott a válsághelyzetben, és szerinte ez mutatja meg a legjobban a Magyar Honvédség erejét.

„Amikor egy válság kialakul, amikor több százezer ember özönl el Magyarországot és Európát, amikor terrorcselekményeket követnek el (...), akkor felértékelődik a biztonság és azok is, akik ezt garantálni tudják” – mondta a miniszter. Éppen ezért a honvédség szempontjából egy válsághelyzet mindig lehetőség bizonyítani, hogy képes ellátni a feladatát. A tárcavezető szerint eljött a katonák megbecsülésének ideje, amikor nemcsak anyagiilag, de számos más módon is ki kell fejezni az elismerést a munkájukért. Ugyanakkor ez nemcsak a politikusok, hanem a társadalom feladata is – fűzte hozzá.

Kun Szabó István vezérőrnagy felszólalásában kijelentette: a szakszervezet munkájának középpontjában mindig a katona állt, ezért is találták meg könnyen a közös hangot. Hozzátette, hogy új kihívások várnak a honvédelmi tárcára: szeretnének például nagyobb hangsúlyt fektetni a tartalékos rendszer fejlesztésére, valamint a fiatalok megszólítására, de ezekben is számít az érdekképviselő segítségére.

Czövek János beszédében az elmúlt négy év egyik legnagyobb eredményének nevezte, hogy sikerült elérni a 30 százalékos béremelést a honvédségben, amelyért a Honvédelmi Minisztériumnak is köszönetet mondott. Kiemelte továbbá, hogy sikerült csatlakozniuk a Liga Szakszervezetekhez, illetve, hogy visszakérültek az Euromil „nagy családjába”.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Tanácskoztak a tudósítóink

Értekezletet tartott a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a Bajtársi Hírlével tudósítóinak felkészítése céljából. A megbeszélésen arról esett szó, miként tudja a Bajtársi Hírlével még jobban szolgálni a szervezet törekvéseit.

A jó hangulatú szakmai megbeszélés hasznos párbeszéddel párosult, amelyet a BEOSZ elnöke, Kelemen József nyugállományú altábornagy nyitott meg, majd olyan szakemberek szöveltek fel, mint Zsalakó István, Mészáros Károly és Kiséri-Nagy Ferenc. A megbeszélésen nagy hangsúlyt kapott a szövetség kommunikációjához rendelkezésre álló eszközök – a hírlével, a honlap és a Facebook – összehangolása a tájékoztatásban, továbbá a véleménycserében betöltött szerepük erősítése.

Az értekezlet résztvevői hasznos módszertani tanácsokat kaptak az egyesületek programjairól, rendezvényeiről történő tudósítások megfogalmazásához, képi megjelenítéséhez.

A segélyezésről

Az MH Szociálpolitikai Közalapítvány részére a Honvédelmi Minisztérium 43 000 e. Ft cél támogatást biztosított. A 2015. évre a 2014. évi segélykeretből 8 570 e. Ft maradvánnyal növelt segélykeret, összesen: 51 570 e. Ft állt rendelkezésre.

A nyugállományúak, nyugdíjasok és családtagjaik segélyezésére 25 785 e. Ft állt rendelkezésre

Szociális segélyezésre 1145 fő nyújtott be kérelmet, akik közül 844 fő részesült támogatásban. A HM gondoskodási körébe tartozók köréből 549 fő részére 23 749 e. Ft került kifizetésre, 241 fő kérelme lett elutasítva.

A Közalapítvány titkársága a HVK Személyzeti Csoportfőnökséggel, a HM Hadkiegészítési és Központi Nyilvántartó Parancsnokság alárendeltségébe tartozó Katonai Igazgatási Központokkal, Toborzó és Érdekvédelmi Központokkal és Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Irodákkal együttműködve végezte a munkát. A kuratórium döntéséről az érintettek a parancsnokság és alárendeltjei is tájékoztatást kaptak. Azon személyek, akiknek a segélykérelmét a kuratórium nem támogatta, írásos tájékoztatást kaptak a döntésről. A közalapítvánnyal – az elmúlt évekhez

hasonlóan – együttműködött a BEOSZ, HODOSZ, HOSZ, HOKOSZ szervezeteivel is annak érdekében, hogy a szociális segély a rászorulóknak gondjainak enyhítését szolgálja, valamint a meg alapozott döntések előkészítésében.

A HM gondoskodási körébe lévők körében továbbra is kedvezőtlen szociális helyzetben vannak az idősek, beteg, anyagi gondokkal küzdő nyugállományú és járandóságos katonák, nyugdíjasok, az egyedül élők, illetve egy nyugdíjból élő házaspárok, özvegyek, árvák. Olyan személyek esetében, akik – bár szociális és jövedelmi helyzetük kielégítő – váratlanul olyan helyzetbe kerültek, hogy anyagi támogatásuk indokolt, a kuratórium élt a méltányosság lehetőségével. Kérem minden együttműködőt, hogy segítse munkánkat abban, hogy azok a személyekhez is eljusson a tájékoztatás, akik nem tagjai egyetlen nyugdíjasklubnak, szervezetnek sem, de szükségük lehet segítségre.

GYURIS MIHÁLY
TITKÁR

Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítvány Közhasznú szervezet, 1055 Budapest, Balaton u. 7-11., Levelezési cím: 1885 Bp., Pf.: 25., Honlap: <http://www.hka.hu>, E-mail: titkarsag01@hka.hu; Telefonszámaink: HM: 02-222-095, városi: 06-(1)-474-1594; Fax számaink: HM: 02-222-090, városi: 06-(1)-474-1395

Végső búcsú Cserta Imrétől

A család, a bajtársak, a barátok és az ismerősök vettek végső búcsút Cserta Imre ny. főtörzsszázlóstól, a Fegyveres Szervek Nyugállományú Tagjai Klubjának járszerű elnökétől a Fehértói-temetőben. A Magyar Honvédség halottjának kijáró katonai tiszteletadásal kísérték utolsó útjára és helyezték örök nyugalomra. A BEOSZ koszorúját Fekete István ny. ezredes, régióvezető és Erdős László ny. ezredes helyezték el az elhunyt hamvait tartalmazó urnánál. Nyugodj békében barátunk, bajtársunk!

Búcsú Tikos László nyugállományú ezredestől

Fájdalommal értesültünk róla, hogy 2015. december 18-án elhunyt Tikos László nyugállományú ezredes. 1986-ban helyezték a Honvédelmi Minisztérium Sajtóosztályára. 1990. január 1-jétől két évig a HM Sajtó és Információs Főosztály Sajtó Osztály vezetője, 1992–1994 között a HM Társadalmi Kapcsolatok és Sajtó Főosztály osztályvezetője, majd főosztályvezető-helyettese lett. 1994–1997 között a HM Sajtó Iroda irodavezetőjeként, helyettes szóvivőként, majd 1997–2000 között a HM Sajtó Főosztály főosztályvezetőjeként teljesített szolgálatot. Pályája utolsó éveit az MK Katonai Felderítő Hivatal állományában töltötte. Tikos László ny. ezredes a Honvéd Vezérkar főnöke a Magyar Honvédség halottjává nyilvánította. Emléke szívünkben él.

Nyugdíj – változatlan szabályok

Az elmúlt évekhez hasonlóan most is igyekeztem feldolgozni azokat a jogszabályi változásokat, melyek az ellátásban részesülőket érinthetik. A jogosultságra, a megállapításra és a folyósításra vonatkozóan említést érdemlő változások nem voltak. Mára már az ellátások emelésének mértéke (1,6%) is közismert. A változatlanosság ellenére néhány szabály áttekintését mégis célszerűnek tartom.

Sokak számára fontos az utazási kedvezményre jogosító utalványok kérdése. Ezzel kapcsolatosan az idei évben – ez idáig – sem a jogosultak körében, sem az utalvány felhasználásának rendszerében nem történt változás. A kedvezményt biztosító utalvány az előző évről 2016. március 31-ig érvényes, az új utalványok megküldése 2016. február hónap végén kezdődik és március hónapban mindenkinek rendelkezésére áll. Érdemesnek tartom felhívni a figyelmet arra, hogy azok, akik az előző év során illetve 2016. február 28-ig a 65. életévüket betöltötték, már új utazási utalványt nem kapnak.

Az öregségi nyugdíj minimum összege több éve nem változik, továbbra is havi 28 500 Ft, ami azért sajnálatos, mert ez az összeg képezi más – a szociális ellátás körébe tartozó – juttatások vagy a hadigondozotti ellátás alapját is, de a segélyezésnél is kiindulási alap. A változatlan összeg így sajnos továbbra is alacsonyan tartja ezeket az ellátásokat. Az özvegyi nyugdíj és árvaellátás minimum összege havi 24 250 Ft, ugyancsak nem emelkedett.

Özvegyi nyugdíj együtt folyósításának összege 2016. januártól havi 86 335 Ft. Az együttfolyósítási összeghatár azokra vonatkozik, akiknek az özvegyi nyugellátását 1998. január 1-jét megelőző elhalálozására figyelemmel állapították meg. Különösen

a feléledő özvegyi nyugdíjak esetében, az ellátások összegét külön-külön is érdemes figyelemmel kísérni, tekintettel a törvény azon szabályra, hogy az özvegy kérelmére (és itt erre tenném a hangsúlyt!) a saját jogú nyugellátást a 30%-os özvegyi nyugdíjjal együtt kell folyósítani, ha ez a jogosult számára kedvezőbb.¹

A nyugdíj (és a korhatár előtti ellátás) folyósításának munkavégzés melletti szabálya nem változott.² Akiket érinti a kereseti korlát, azok számára 2016-ban – a nem a közszférában foglalkoztatottak esetében – 1 998 000 Ft (111 000 Ft, 18 x) az elérhető jövedelem. Az elérhető jövedelem számításánál a külföldi munkavégzés (EU/EGT-állam, vagy Svájc területén meghatározott jogviszony) jövedelmét is figyelembe kell venni.³ A közszférában foglalkoztatottak esetében jelenleg is fennáll a szüneteltetés kötelezettsége, de számukra érdekes (fontos!) lehet a későbbiekben egy a közelmúltban hozott strasbourgi ítélet. Az Emberi Jogok Európai Bizottsága (EJEB) a 2015. december 15-én kelt ítéletében elmarasztalta Magyarországot a közszférában dolgozó nyugdíjasok nyugdíjának folyósítására vonatkozó – 2013. január 1-től hatályos – szabályozása miatt. A bíróság véleménye szerint a szabály ellentétes az Emberi Jogok Európai Egyezményével és sérti a megkülönböztetés tilalmát. Hangsúlyozom, hogy ennek hatására a jogszabályban ez idáig változás nem történt, hiszen még nem végleges állapotról beszélhetünk (még van fellebbezési lehetőség), de mindenképpen ajánlom az érintettek számára ennek figyelemmel kísérését, vagy a folyósításra vonatkozó tájékoztatás kérését a folyósító szervtől.

A jövedelemmel rendelkezők esetében a nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség –

ennek a mértéke nem változott – az öregségi nyugdíjban részesülőknél a nyugdíj növelésére ad jogosultságot, míg a korhatár előtti ellátásban részesülők esetében – majd kizárólag a Tny. szabályok szerinti öregségi nyugdíj elbírálásánál – szolgálati idő növekményt eredményez. A nyugdíjnövelés mértéke a naptári évben elért kereset (jövedelem) egy tizenketted részének a 0,5%-a. Az igénybejelentést évente egy alkalommal legkorábban a megszerzést követő évben lehet benyújtani, de az igénybejelentésnek visszamenőleges időkorlátja nincs, vagyis akár több évre visszamenőleg is lehet igényt érvényesíteni, ha azt korábban nem tettük meg. Az arra jogosult elhunyt esetén az igényérvényesítésre a hozzátartozói ellátás megállapítása (!) során is van lehetőség. Az igénylés módja az előző évekhez képest nem változott. Nem vonatkozik a nyugdíj növelés lehetősége viszont azokra, aki a nyugellátás melletti vállalkozásokban a KAT-ás adózást (kisadózó vállalkozások tételes adója) választották, mivel ők az egyösszegű befizetés teljesítésével külön egyéni nyugdíjjárulékot nem fizetnek. Hasonló módon nem jogosult nyugdíj kiegészítésre az sem, akinek a részére megbízási jogviszony alapján – csekély összegű – jövedelem kifizetése történt és a törvény szabályainak értelmében egyéni nyugdíjjárulék megfizetésére nem volt kötelezett.

SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ÖRNAGY

¹ A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. tv. 50.§ (6) bekezdés.

² A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. tv. 83/A.§; 83/B.§; 83/C.§

³ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet 5. cikkében foglaltak.

Miniszteri gratuláció

Emléklappal köszöntötte kilencvenedik születésnapján Győri János nyugállományú alezredest dr. Simicskó István honvédelmi miniszter és dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke.

A közelmúltban ünnepelte 90. születésnapját Győri János nyugállományú alezredest, a volt Kossuth Lajos Katonai Főiskola személyügyi főtisztje. A jeles évforduló

alkalmából az idős obsitost dr. Simicskó István és dr. Benkő Tibor vezérezredes is felköszöntötte.

A honvédelmi miniszter és a Honvéd Vezérkar főnök jókívánságait egy ajándécsomag kíséretében Durgó Tamás százados, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság Bács-Kiskun megyei irodájának irodavezetője és Parádi Gyöngyi főtörzsőrmester, érdekvédelmi altiszt adták át.

HONVEDELEM.HU

Tízévesek a hölgyek

A szolnoki nőtagozat jubiláló rendezvényt tartott a HEMO-ban, a rendezvényt megtisztelte jelenlétével Szabó Livia, Szolnok Megyei Jogú Város idősügyi referense, Hercegné Bozsó Anita őrnagy, a helyőrség parancsnokának képviseletében, Molnár János őrnagy, az MH HKNYP 1. Toborzó és Érdekvédelmi Központ képviseletében Fekete István, a BEOSZ régióvezetője, Kiss László, a Magyar Repülő Bajtársi Egyesület elnöke és Staub István, a Kablay Lajos Repülő Bajtársi Egyesület elnöke. Vanyur Tibor ezredes, az MH Hadkiegészítő és Nyilvántartó Parancsnokság parancsnoka kedves levélben köszöntötte a hölgyeket, megköszönve áldozatos tevékenységünket, s további sikereket, erőt, egészséget kívánt munkánkhoz.

A vendégeket Márki Éva köszöntötte, és szavalta el a nőtagozat számára oly kedves verset; Babits Mihály: Prológ egy jótékony célú mulatságra. Strojánné Gömöri Éva a 10 éves nőtagozat történetét ismertette, s mutatott be sokoldalú dokumentumanyagot (fotókat, relikviákat, kitüntetések, okleveleket, sajtóanyagokat, köteteket stb.) a 10 év eseményeiről. Az ismertető után a nőtagozat vezetője emléklappal köszöntötte az alapító és a jelenlegi tagokat, majd a vendégek méltatták a nőtagozat tevékenységét. Fekete István, a BEOSZ régióvezetője itt adta át Strojánné Gömöri Évának a BEOSZ kitün-

tesését és elismerő oklevelét, 10 éves kitaró munkájának elismeréseként.

Ezen a rendezvényen köszöntöttük az idén 80. évüket betöltött két tagunkat, Dömök Jánosné Iczukát és Gergely Lajosné Jutkát az elmaradhatatlan verssel. A pezsgős koccintás és a torták felvágása után Strojánné Gömöri Éva vendégeinknek emléklappal köszöntö meg a sokéves segítséget.

Mit is kívánhatnék a közeli-távolabbi jövőre? Önökkel/Veletek még sokáig ugyanitt! Erőben, egészségben, barátsággal, szeretettel!

MÁRKI ÉVA

FOTÓ: HERCEGNÉ BOZSÓ ANITA

Tíz éve történt a hejcei tragédia

A tíz évvel ezelőtt Hejce közelében lezuhant szlovák gépen meghalt katonák élete – a tragikus véggel együtt – például szolgálhat mindenki számára – mondta Áder János köztársasági elnök január 19-én, kedden, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei településen tartott megemlékezésen.

Tíz évvel ezelőtt ezen a napon, az esti órákban zuhant le a Hejce fölé magasodó Borsó-hegyen, a kassai repülőtér közelében, a leszállópályától alig harminc kilométerre a szlovák légierő egyik An-24-es repülőgépe. A tragédiában 42, a koszovói KFOR békemisszióból hazatérő katona vesztette életét, a szerencsétlenséget a gép utasai közül csak egy ember élte túl. A tragédiáról azóta minden évben megemlé-

güket, hiszen „tudtuk, hogy nemcsak szlovák barátainkat érte pótolhatatlan veszteség”. Szólt arról is, a gyászt csak fokozta, hogy olyan emberekkel történt a tragédia, akikkel a magyar katonák közösen szolgáltak a koszovói misszióban.

„Tíz évvel ezelőtt nem egy sikeres küldetés megünneplésével, hanem részvétellel kellett kifejeznünk szolidaritásunkat, bajtársi elkötelezettségünket” – mondta a köztársasági elnök, hozzátéve: tíz éve kiderült az is, a két nemzet számíthat egymásra. Áder János megjegyezte, hogy a 42 áldozat tisztában volt azzal, veszélyes hivatást választottak: mások békéjét védve bármikor életveszélybe kerülhetnek; életük – a tragikus véggel együtt – például szolgálhat mindenki számára.

Andrej Kiska, a Szlovák Köztársaság elnöke a megemlékezésen azt mondta: az elhunytak azon emberek közé tartoztak, akik a kötelességet a saját érdekeik elé helyezték, és adott helyzetben az életüket is feláldozták volna azért, amire felelősek. „Meggyőződésem, hogy a mai, nem könnyű időben sem hátráltak volna meg a kihívás előtt, hanem azt szemtől szembe fogadták volna” – tette hozzá. A hozzátartozókhoz szólva kijelentette: a teher, amelyet viselnek, egyike a legnehezebb terheknek, ezért joggal érdemelnek tiszteletet.

Patrick Turner, a NATO műveletekért felelős főtitkár-helyettese a rendezvényen elmondta, hogy a KFOR-misszió a szervezet legrégebbi művelete, amelynek az a célja, hogy békét teremtsen Koszovóban és a szélesebb régióban. Tíz évvel ezelőtt, 2006-ban körülbelül 17 ezer NATO-katona volt jelen az országban, míg ma mindössze ötezerre tehető a számuk. Ez is jelzi, hogy akkoriban a biztonsági helyzet sokkal törekenyebb volt a balkáni országban, mint ma – tette hozzá. Szerinte elismerés illeti azokat a katonákat, köztük a szlová-

kokat, akik részt vettek a stabilizációban és a biztonság megteremtésében. Azok, akik tíz éve olyan szörnyű körülmények között vesztették életüket, a legnagyobb árat fizették, de ez a NATO történetének is a legnagyobb vesztesége, hiszen a szervezet nem vesztett még egyszerre ennyi katonát – mondta a főtitkár-helyettes.

Dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök azt mondta: borzalmas gondolatok kavarnak az ember fejében még mindig, amikor meglátja az áldozatok tiszteletére emelt hejcei emlékművet, vagy a Borsó-hegyen felállított 42 kopjafát. A leggyötrőbb gondolat az, hogy hat hónapos távollét után már csak néhány percre voltak az otthonuktól, a családjuktól, amikor lezuhantak. „A bajtársak elvesztése mindig szörnyű érzés a katonák számára” – hangsúlyozta a vezérezredes.

A beszédek után imák hangzottak el, majd pedig a jelenlévők elhelyezték a kegyelet koszorúit és virágait az emlékműnél.

A tragédia tízéves évfordulóján tartott megemlékezésen jelen volt dr. Simicskó István honvédelmi miniszter, Martin Glvác szlovák védelmi miniszter és Milan Maxim vezérezredes, szlovák vezérkari főnök.

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA
HONVEDELEM.HU

kezik Hejcen a szeretteiket elvesztők, a katonatársak, a szlovák haderő és a Magyar Honvédség vezetői, a mentésben egykor részt vevők és a helybéliek, valamint az egyetlen túlélő, Martin Farkas, aki most is jelen volt a rendezvényen.

Áder János a megemlékezésen elmondta: a hejcei tragédia után Magyarország szomorúan, de bajtársi kötelességtudattal vett részt a mentésben és a vizsgálatban. A környékbeli települések lakói, a magyar hatóságok és szakemberek tették a kötelessé-

Márványtábla a porcelán városában

Negyvenhét esztendővel ezelőtt történt, halálos kimenetelű vasúti baleset katonai és civil áldozatainak emlékére avattak emléktáblát a herendi vasútállomáson. Hiába alkalmazott úgynevezett gyorsfékeezést a mozdonyvezető, a váltóállítási hiba miatt a rossz vágányra kanyarodott gyorsvonat mintegy 70 kilométer/órás sebességgel ütközött egy kijárársra várakozó tehervonatba, melyen a Lentiben állomásozó, 26. Gépkocsizó Lövészezred katonái várták, hogy a bakonyi hadgyakorlatuk után hazatérjenek. Az 1969. január 31-én történt balesetben nyolc katonai és a szerelvény mozdonyvezetője vesztette életét.

A HM Társadalmi Kapcsolatok Hivatala által szervezett megemlékezésen dr. Böröndi Gábor dandártábornok, az MH Összhade-

rőnemi Parancsnokság szárazföldi haderőnemi főnöke személyes emlékeit felelevenítve elmondta: Lentiben a parancsnokság épülete előtt elhaladva minden katonának a másik oldalon lévő emlékmű felé kellett fordítania a fejét, így tisztelegve az elhunyt bajtársak emléke előtt. „Lentiben, az egykori laktanyában ma már senki sem emlékszik meg ilyen módon azokról, akik az esküjünkben foglaltakhoz híven, szolgálatteljesítés közben az életüket áldozták a hazáért. Ma azokra emlékezünk, akik szolgálatot teljesítettek, és jó érzéssel tölt el, hogy

emlékük nem merül feledésbe” – fogalmazott a dandártábornok. Hozzátette: az emléktábla Herend város, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ), a Magyar Államvasutak, és a Magyar Honvédség összefogásával valósult meg, ami azt is jelzi, hogy a „társadalom a haderő mögött áll.”

A gyertyák elhelyezésével felavatott emléktáblánál koszorút helyezett el többek között dr. Böröndi Gábor dandártábornok, Zentai László ezredes, az MH 54. Veszprém Radar- ezred parancsnoka, Csomós Lajos nyugállományú vezérőrnagy, a BEOSZ alelnöke. Szintén koszorúval rótták le kegyeletüket a Magyar Tartalékosok Szövetsége Veszprém Megyei Egyesületének, a Lenti Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Klubjának, a Veterán Repülők és Ejtőernyősök Veszprém Megyei Egyesületének, valamint a várpalotai Gábor Áron Nyugállományúak Klubjának képviselői is.

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

Méltó helyre kerültek a kopjafák

Együttműködési megállapodást írt alá a napokban az MH Rekreatív, Képzési és Konferencia Központ (MH RKKK) és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) a balatonakarattyai üdülő területén kialakított emlékhelyen található emlékjelek tulajdonjogának átadás-átvételéről és karbantartásáról.

Tavasszal helyszíni bejárást tartottak a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály (HM TKHKF) munkatársai a honvéd üdülő területén. Ennek során meggyőződtek arról, hogy a különböző helyeken és módon elhelyezett emlékművek, kopjafák nem illeszkednek az üdülőövezet arculatába, közülük több statikailag kifogásolható állapotban van és balesetveszélyes. Ezek alapján indokoltá vált az eltávolításuk, és egy erre a célra kialakított emlékparkba történő áthelyezésük. Az egyeztetések után – az üdülő arculatához illeszkedve –, könnyen megközelíthető, ugyanakkor a strand területétől távolabb eső helyen létrehozták az új emlékparkot, melybe a szükséges karbantartási, felújítási munkálatok végzetével áthelyezték a területen lévő kopjafákat és emlékműveket. Az emlékhely gondozásával kapcsolatban együttműködési megállapodást írt alá Piros Ottó ezredes, az MH RKKK parancsnoka és Kelemen József ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke. A megállapodás értelmében a szövetség átadja a tulajdonában levő emlékjeleket az MH RKKK részére.

Az emlékhely területének karbantartását az MH RKKK, a telepített emlékjelek állagmegóvását, szükség szerinti karbantartását pedig a BEOSZ végzi.

HONVEDELEM.HU

Eredményes évet zártak

Mozgalmas, feladatokban és közös rendezvényekben zsúfolt évet zárt a Repülők és Rendvédelmiektől Bajtársi Egyesülete. A kecskeméti nyugállományú klub tagjai idei évre betervezett programjaik maradéktalan teljesítése mellett egyik fő feladatuknak a tagtoborzást, a „fiatalítást” tekintik. A tagságuk átlagéletkora ugyanis már jóval 70 év fölött van. Újvári Ferenc verses köszöntőjével kezdődött a Repülők és Rendvédelmiektől Bajtársi Egyesülete évzáró-évindító közgyűlése. A vezetőség beszámolóját és az idei évre tervezett programokat Csóka Tamás nyugállományú ezredes, a klub elnöke, a pénzügyi ellenőrző bizottság jelentését pedig Eszes Lászlóné ismertette. A vezetőség beszámolójából kiderült: saját szervezésű programokban gazdag, pénzügyi szempontból eredményes évet tudhatnak maguk mögött a klub tagjai. Aktívan részt vettek a városi idősgyógytanács munkájában, kiváló kapcsolatot ápolnak az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázissal, az MH Légijármű Javítóüzemmel, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság kecskeméti irodájának munkatársaival és a városban működő társ nyugdíjas szervezetekkel. Saját rendezvényeik mellett a rendszeresen részt vettek a városi ünnepeken, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a Kecskeméti Nyugdíjas Klubok Megyei Jogú Városi Szövetsége rendezvényein.

A beszámolási időszakban az egyesület tagjai közül huszan részesültek különböző szintű elismerésben. A repülőbázis támogatásával Budapestre, az Erkel Színházban is eljutottak, sikeres pályázataiknak köszönhetően pedig lehetőségük volt kirándulásokat szervezni Dunaújvárosba és Jászberénybe is.

A közgyűlésen az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság kecskeméti irodáját Parádi Gyöngyi főtörzsőrmester, érdekvédelmi altiszt, a Magyar Veterán Repülők Szövetsége területi szervezetét Őrs Ágoston nyugállományú alezredes, a Rendőrségi Nyugdíjasok Bács-Kiskun Megyei Egyesületét pedig Gregor György nyugállományú rendőr alezredes képviselte.

A rendezvény hivatalos részének zárásaként Csóka Tamás a legjobbak munkáját külön is megköszönte. Az egyesület, a honvédelem ügye, a katonahagyományok ápolása, a közösség érdekében végzett kiemelkedő munkájuk elismeréseként a klub vezetősége oklevelet és könyvjutalmat adományozott Nemes Józsefnek, Katonáné Kovács Irénnek, Polyák Istvánnak, Köröskényi Imrénnek és Siroki Gábornak.

HONVEDELEM.HU

Születésnapra köszöntő

Lökösházi otthonában köszöntötte 85. születésnapján Baranyi József nyugállományú alezredes Lipták József őrnagy, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 2. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője a napokban.

A nyugállományú alezredes születésnapja alkalmából emléklapot kapott dr. Simicskó István honvédelmi minisztertől és dr. Benkő Tibor vezér ezredes, Honvéd Vezérkar főnökötől. A katonai igazgatási és érdekvédelmi iroda – feladataiból adódóan – nagy hangsúlyt fektet az érdekvédelmi körbe tartozók rendszeres látogatására. Külön odafigyelnek a születésnapjukat ünneplő nyugállományú katonák köszöntésére.

Baranyi József nagyon örült a köszöntésnek, és büszkén mutatta meg az öt évvel ezelőtti, a nyolcvanadik születésnapjára kapott emléklapot is, amit nagy becsben tart. Józsi bácsi és felesége jó egészségnek örvend, csak azt sajnálják egy kicsit, hogy hatalmas gyümölcsösüket már nem nagyon tudják gondozni, pedig a községükben híresek és nagyon kelendőek voltak megtermelt gyümölcsaik.

HONVEDELEM.HU

Karácsonyi ünnepség 2015

A Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub a karácsonyi és óévbúcsúztató rendezvényét a Bocskai laktanyában lévő klubhelyiségében tartotta meg. A szép számban, alkalomhoz illő öltözetben megjelent tagokat Fekete Dénes elnök köszön-

tötte. Meghívott vendégként Szombati Emese mk. őrnagy asszony, a 4. sz. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője és Barát Tamás zászlós, az iroda munkatársa volt jelen.

Czél Ferencné vezetőségi tag üdvözlő sza-

vai után, a kulturális műsorban Frank János és Vanyur Tiborné szavatait, illetve Veres Ferenc és felesége énekszámait hallgattuk meg. Az Adventi koszorú gyertyáinak meggyújtását követően a karácsonyfán is kigyúltak a fények, szikráztak a csillagszórók és közös énekléssel vártuk a Jézuskát.

Nem is jött üres kézzel! Katona Ferenc önkormányzati képviselő támogatásának köszönhetően minden tagunk és az iroda állománya is egy-egy csomag szaloncukrot kapott. Egy kis pénz érkezéséről értesített bennünket levélben az Emberi Erőforrások Minisztériuma. Tájékoztatott, hogy a NEA-15-M, működési célú pályázatunk utólagosan 250 ezer Ft támogatásban részesült.

Szombati Emese mk. őrnagy asszonynak is volt meglepetése. Orosz Lajos ny. ezredes és Gömbicz Gyula ny. őrnagy részére adta át a honvédelmi miniszter kitüntetését, illetve hozzá az iroda részéről egy-egy üveg pezsgőt. Boros Sándor ny. zászlós már korábban átvette ezt a kitüntetést.

Találkozunk 2016. januárjában, amikor a Pótszilveszteri zenés-batyus bált tartjuk.

FEKETE DÉNES

Magyarország hadtörténete

A négy kötetre tervezett Magyarország hadtörténete harminc év elteltével mutatja be újra – a korábbi összefoglalóktól némileg különböző korszakolással és eltérő hangsúlyokkal – az 1100 éves hadi történelmünket.

A harmadik kötet címe Magyarország a Habsburg Monarchiában – 1718–1919. Azt a két évszázadot tárgyalja, amikor a középkori Magyarország területe csaknem teljes egészében a Habsburgok dunai monarchiájának része és alkotóeleme volt – két vagy több részre szabdalva, illetve egységes államként.

Ennek a hol viharos, hol békés időszaknak a történetét a legújabb kutatások alapján mutatja be a könyv. Szakítva a korábbi köz- és hadtörténeti összefoglalókat jellemző függetlenségi szemléletmóddal, az 1848–1849. évi forradalom és szabadságharc, illetve az ezt követő magyar katonai emigráció története viszonylag kisebb teret kap; ugyanakkor a korábban alulértékelt 18. századi dinasztikus háborúk, a francia forradalom és a Napóleon ellen vívott harcok, valamint az első világháború nagyobb figyelmet kap; miközben szó esik arányos terjedelemben a Tanácsköztársaság hadtörténetéről és az orosz polgárháborúban harcoló magyar internacionalistákról is.

Egy ország hadtörténete azonban nemcsak háborúkból áll: ide tartozik a hadseregek felépítése, ellátása, felső vezetése, hadkiegészítése, a fegyvertörténet, a katonai jelképek (zászlók, kitüntetések), az egyenruha-történet, a hadiipar története, a hadtudományi gondolkodás, a hadisajtó és a katonai propaganda, a katonai térképészet, a katonai életmód- és művelődéstörténet valamint az erőd- és várépítészet is. Mindezek bemutatásával kíván ez a mű kiegyensúlyozott és pontos képet festeni a magyar hadtörténelem két évszázadáról.

A kötet megrendelhető a Zrínyi Kiadónál

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B.

Győr Edina mobil: 30/578-1048 e-mail: gyoredina@armedia.hu

Magyar Renáta mobil: 30/632-7605 e-mail: magyarrenata@armedia.hu

Ára: 9900 Ft

Határzárépítők

Megmutatni, hol lehet bejönni!

A 2015. év nagy horderejű feladatot tartogatott a Magyar Honvédség számára. A nemzetközi szerepvállalásból eredő feladatok-, a mindennapok alaptevékenységei-, a hazai és nemzetközi gyakorlatok mellett, a haderő egyik kiemelt feladata volt, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésére felkészüljön, és azokban részt vegyen. Az ideiglenes biztonsági határzár kiépítése, a HATÁROZOTT FELLÉPÉS 2015 gyakorlat, majd a KÖZÖS AKARAT 2015 feladat végrehajtásában, összességében több mint 7000 katonára vett részt. Jelenleg ugyan elmondható, hogy csökkent a Magyarországra nehezedő migrációs nyomás, azonban a helyzet bármikor megváltozhat, és ekkor azonnali, hatékony fellépés szükséges. Ennek érdekében jelenleg is több, mint 1000 katonára teljesít szolgálatot a határon, és több ezer katonára áll készenlétben, hogy bármely pillanatban, amikor azt a helyzet megkívánja, azonnal képes legyen a feladatokban való részvételre.

Zsóri Ferenc őrnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság főtisztjeként és műszaki tisztjeként, a kezdetektől fogva részt vett a határvédelmi feladatokban. Kulcsfigurája volt az ideiglenes biztonsági határzár és műszaki rendszer tervezői és kivitelezői csapatának, ott volt a határszakaszokon az építkezés minden pillanatában, szolgált a tervezésben-irányításban részt vevő vezetési pontokon, fontos szerepet kapott a Balaton 2015 elnevezésű, a Visegrádi Négyek által közösen végrehajtott gyakorlat műszaki feladataiban. Olyan ember, aki a legnehezebb időszakban sem veszíti el a humorérzékét, akire előljárói és beosztottai, bajtársai bármikor számíthatnak, és legfőképpen olyan, akinek a műszaki szakma a „kisujjában van”. Megkértük, hogy röviden idézze föl az elmúlt időszakot, foglalja össze, hogyan élte meg a felelősséget, a nehézségeket, a szeretteitől való hosszú távollétet és a feladatok végrehajtását.

Rohamtempóban

„A Kormány döntésének értelmében, a Magyar Honvédség feladatul kapta a magyar–szerb határon az ideiglenes biztonsági határzár kiépítését, melyet az egyszerűség kedvéért nevezzünk csak köznyelvi kifejezéssel élve kerítésnek. A szűkre szabott határidő miatt a kerítés roham-

tempóban épült a nyári forróságban, versenyt futottunk az idővel, miközben a bevándorlók száma napról napra drasztikusan emelkedett, a migránsok tömegével érkeztek a határainkhoz.

Szeptember végére már közel 5000 katonára vett részt a különböző feladatokban. Az állandó és kimerítő fizikai igénybevétel valamint a szélsőséges időjárás viszontagságossá tette a végrehajtást. Nehezítő körülményként kell megemlítenem, hogy mindezek mellett, a hazai és nemzetközi sajtó állandó jelenlétével is meg kellett küzdünk nap, mint nap. Őszintén bevallom, hogy a katonáknak, akik feladatot hajtottak végre, igencsak nagy terhet jelentett, hogy egyik napról a másikra a figyelem központjába kerültek, és minden egyes mozdulatukat kamerák százai lesték folyamatosan. Viccesen szólva, még az orrunkat sem tudtuk megvakarni úgy, hogy az ne

jelenjen meg a képeken. Műszaki munkát végeztünk, hatalmas munkagépekkel dolgoztunk, emberek százainak tevékenységét kellett precízen és balesetmentesen tervezni, szervezni és irányítani. A „civiliek” jelenléte a munkaterületen, nagymértékben fokozta a balesetveszélyt, és gyakran elvonta a figyelmet a feladatról is, hiszen rájuk is kellett figyelni. Nekünk, katonáknak a feladatunk az volt, hogy a meghatározott időre elkészüljünk a feladattal, egy „eszköz” megépítésével, és kizárólag erre akartunk koncentrálni.

Társadalmi támogatottság

Volt ennek a feladatnak egy olyan aspektusa, amit függetlenül mindentől jó volt megélni, jó volt átérezni. Ez pedig a társadalmi támogatottság. Szerencsére mi békében élünk, és emiatt a magyar katonák nin-

csenek benne a társadalom mindennapjaiban úgy, mint például a rendőrök, vagy tűzoltók. Azonban ha baj van, (például katasztrófhelyzet esetén) a katonák mindig is az első vonalban küzdenek, és ilyenkor ideig-óráig érezhető a társadalmi támogatás.

Azonban – valljuk be – amikor a vész elül, és visszavonulunk a laktanyákba, ez a fajta elismerés a civil szféra irányából megszűnik. A tavalyi évben azonban gyökeres fordulat állt be ezen a téren. A honvédség, a migrációs helyzet kezelésében részt vevő katonák, ilyen nagymértékben talán először érezhették a társadalom tagjaitól kapott folyamatos és kiemelt támogatást, elismerést, ami szerencsére nap-

jainkban is tapasztalható. A katonáknak ez nagyon fontos, hihetetlen erőt ad a munkához, hiszen távol vannak a családjaiktól. Igen, a család. A szeretteink hiányának gyötrő érzése az egyik legnehezebb, amit magam is átéltem a nap minden percében. Csak telefonon lehetett kapcsolatot tartani velük, de mire visszaértünk a szállásra, addigra a gyerekek már aludtak. Telefonon elmondani egy fárasztó nap eseményeit lehetetlen, meg nem is volt elmondható. Persze az otthon maradottnak sem könnyű, de ha egy katona érzi a saját háttér-szága támogatását, akkor maximálisan képes a feladataira koncentrálni, bárhol is legyen. Szerencsésnek mondhatom magam a családom támogatása miatt, és ezért köszönettel tartozom a feleségemnek és gyermekeimnek.

A határon töltött hosszú idő alatt sok mindent láttam és tapasztaltam. Ezek, amolyan életképszerűen bevésődtek a tudatomba. Láttam síró bácsikát, aki elkéseredetten mutatta a letaposott veteményesét, láttam a mindent elborító szeméthalmokat, amiket a migránsok hagytak mindenhol. Hallottam a határszélen élő magyar emberek panaszait, átéreztem a félelmüket és fenntartásaikat. Láttam a határon érkezőket is – gyerekeket, nőket és férfi-

akat –, ahogy csoportokban vonultak. Láttam illegális határátlépőket, javítottam a tönkretett határállványok elemeit. Láttam könyveket, elkeseredést, dühöt, fájdalmat. A katona is ember, az ember pedig érző lény, így érthető módon összetett érzések kavargtak bennem. S bár egy katona nem szokott magánvéleményt mondani, egy székelő könyvben szerepelt egy gondolat, melyet én a feladatunk szempontjából és műszaki fejjel is, de amúgy emberként is maximálisan magaménak gondoltam. Így szól: „Vándor, ez a kapu nem kizár, hanem megmutatja, hol kell bejönnöd.”

Legyőzni a korlátokat

Visszatérve az emlékekhez. Augusztusban kezdődtek a kivitelezési munkák. Volt egy hálósákom, egy hátizsákom és egy kistáskám. Abban volt az irodám, és ahol ért az éjszaka ott aludtam. A tervezéstől a kivitelezésig részt vettem az ideiglenes biztonsági határállvány kiépítésében. Meggyőződésem, hogy rekordot döntöttek a katonák. Ilyen feladatot, ilyen rövid idő alatt még sehol sem hajtottak végre. A katonákat a kapott feladat iránti elkötelezettség és lojalitás jellemezte, és nagymértékben érezhető volt a bajtársiasság, a legerősebb kötelék, ami a katonákat összeköti. A katonaközösségünk hosszú időre összezárván töltötte az idejét, a napi feladat végrehajtást nem hátráltathatták konfliktusok, figyelniük kellett egymásra. Ki kellett állnunk magunkért, de legfőképpen egymásért. Le kellett győznünk saját korlátainkat. A bajtársiasságról szólt minden. Probléma nem volt, csak megoldásra váró feladat.

A terepen felismerhetetlenné tett minket a por. Úgy néztünk ki, mint a vályogvetők. A nyári időszakban egymást érték a hőségriadók, de mi építettünk, nyakig felöltözve, hiszen védenünk kellett magunkat a bal-esetveszélyes eszközök ellen. Aztán ősszel jött az esős időszak, majd később a nagy hidegek is. Az út- és terepviszonyok gyakran a maguk természetes módján is megnehezítették a feladatok végrehajtását, azonban ha ehhez még az időjárás is betársult, akkor volt csak igazán nehéz dolgunk. Műszaki katonaként óriási kihívás, megtisztelő szakmai megbízatás volt számomra a feladat, emberileg pedig nagy megtapasztalás. A teljes határszakaszt bejártam, és akárhová mentem, ismerős kollégák, bajtársak és jó barátok fogadtak. Az összetartozás, egymás segítése nélkül ezt a feladatot nem lehetett volna végrehajtani. Reggeltől estig csörgött a telefonom. Észre sem vettem, hogy fáradok, akkora volt a hajtás, hogy magamra egyáltalán nem figyeltem. Egy nap, éppen helikopteres

szemlére mentünk, amikor a fedélzeten felraktam a zsebjedőt, Beethoven zenéjét vélttem hallani a fülemben. Ekkor éreztem először, hogy pihennem kellene egy kicsit.

Fárasztó és embert próbáló időszak volt, de szerintem átmertünk a vizsgán mindannyian.

Az idő nem állt meg

Ahogy telt az idő, kicsit mindenki reménykedett abban, hogy amikor a 175 km-es magyar-szerb határszakasszal végzünk, lesz egy kis „szusszanás” és enyhül majd a helyzet, de nem így történt. A szeptember új feladatokat hozott. Még fel sem ocsúdtunk és már a magyar-horvát határszakaszon folytattuk az építkezést, köszönhetően a migrációs útvonal megváltozásának. Ez a határszakasz sokkal bonyolultabb volt, mint a szerb rész, mert itt a terepviszonyok miatt nagymértékben megnőtt a nagy munkagépek mellett az emberi erő alkalmazásának szükségessége. Közben részt vettem az MH Összhaderőnemi Parancsnokság Előretolt Vezetési Pontjának műszaki tervezői-irányítói munkájában, majd a Balaton 2015 gyakorlat műszaki feladataiban is, amikor is egy műszaki kiképző pálya létrehozását kaptuk feladatul. A cseh és szlovák kollégákkal végrehajtott gyakorlat létszámában ugyan szimbolikusnak tekinthető, azonban a visegrádi országok összefogása annál sokkal nagyobb jelentőséggel bírt mind hazai, mind nemzetközi viszonylatban egyaránt. Az év végén még részt vettem a V4 országok katonai együttműködése eredményeképpen felállított közös harccsoport validációs gyakorlatán Lengyelországban. Számomra ez azért is volt és lesz a jövőben is jelentős feladat, mert Magyarország vállalta többek között a harccsoport műszaki moduljának a vezetését.

Jelenleg a magyar határszakaszokon ugyan alacsony szintű a migrációs nyomás, azonban, ha valaki követi a nemzetközi eseményeket az tudhatja, hogy ez bármikor megváltozhat. Nem ülhetünk tehát a babérjainkon, fel kell készülnünk a jövő esetleges feladataira. A határvédelmi, határrendészeti feladatokban a honvédség kijelölt erői jelenleg is részt vesznek. Támogatjuk a rendőrség határrendészeti tevékenységét, nyomon követjük, és napi szinten értékeljük a nemzetközi eseményeket, megterveztük és készen állunk az esetleges feladatok folytatására, beleértve a műszaki munkákat is. Ha röviden, fogalom szinten, személyes oldalról össze kellene foglalnom az elmúlt évet, akkor azt mondanám: szakmai kihívás, megméretetés, felelősség, bajtársiasság.”

Ünnepeltünk és megemlékeztünk

A Platthy József Bajtársi Egyesület megalakulásának 40. évfordulóját ünnepelte a táborfalvai Jókai Mór Művelődési Házban. Kettős ünnepet tartottunk, hiszen névadónk 115. születésnapja is decemberben van, akárcsak a miénk. A jelen lévő 120 főt Antal Jánosné, az egyesület titkára (elnökhelyettes) köszöntötte.

Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével: Ignáth Tibor alezredes, az MH Hadki-egészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatási Központ parancsnoka, Ernszt József törzsszászlós, az MH Anyagellátó Raktárbázis Bázisparancsnokság vezénylőszászlósa, Kelemen József ny. altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöke, Nagy Károly ny. alezredes, a BEOSZ Középmagyarországi Régió vezetője, Tóth Bertalan, Táborfalva nagyközség polgármestere, Birinyi József, a Hungarikum Szövetség elnöke, előadóművész, néprajz- és népzene kutató és Platthy Iván nyugalmazott címzetes egyháziügyi államtitkár. Jelen voltak még: képviselő-testületünk tagjai, támogatóink, a helyi intézmények vezetői, a baráti egyesületek, klubok elnökein kívül a tag-ságuk képviselői is.

A művelődési ház nagytermében névadókról és a működésünk alatt készült képekből összeállított prezentáció vetítésével emlékezhetünk Platthy József huszár ezredesre, olimpikezre, valamint az egyesület elmúlt negyven évére. Ünnepi megemlékezésemben beszéltem az alapítók által ránk hagyott örökségünkről éppúgy, mint a ránk váró jövőbeni feladatokról. Ezek az előrelátó emberek megtalálták ebben az egyesületben annak a módját, hogy a múlt és a jelen még időben találkozzék. Hisz nem csak nyugdíjas tagjaink vannak. Nemzedékek, akik maguk is élő történelem. Egyesületünk tagsága példát mutat arra, hogyan tud együtt élni és együtt dolgozni több nemzedék egy közös célért, a „szépkorúak” a

bajtársak összefogásáért. Tudjuk, hogy a mai sikereink alapköveit az elődeinktől kaptuk, és azokat egyszer majd tovább kell adnunk a bennünket követőknek. Ezért tartom fontosnak, hogy az ilyen kerek évfordulók alkalmával olyan átfogó megemlékezés íródjon, amiből az utódaink megismerhetik az egyesület elmúlt évtizedeinek fontosabb történéseit, amiből majd ők is emlékezni tudnak. A négy évtizedes közhasznú tevékenységünk alatt sok sikerben és megannyi kudarcban volt részünk. A sikereinknek örültünk, mert tudtuk, hogy mekkora munka volt mögötte. Kudarcaink viszont megerősítettek bennünket, mert az idősebb tagjaink nagy része csak ránk számíthat, tőlünk várja a segítséget. Ez az évforduló kötelez bennünket, hogy a pillanatnyi megállás és tiszteletadás mellett továbbra is legjobb tudásunk szerint lássuk el azt a feladatot, amit elődeink felvállaltak.

Ilt az alkalom, hogy megálljunk és számot vessünk, mi az, amit jól csináltunk, és mi az, amit nem. Az egykori zárt klubból mára egy nyitott, átlátható működésű, több generációt is magába foglaló, közfeladatokat ellátó egyesületté váltunk. Meggyőződésem, hogy ez a jól szervezett csapatmunkánknak – vagyis a tagságnak – köszönhető, és annak, hogy az elmúlt tíz év alatt több térségi rendezvényen is részt vettünk, vagy a mi rendezvényeink voltak olyanok, amik

túlmutatnak a szűken vett egyesületünkön, és Táborfalvára, az itt élő emberekre irányultak.

Egyesületünk életének egyik jelentős fejleménye, hogy az évek folyamán megerősödött egy olyan belső mag, amire minden rendezvényünkön lehet számítani. Ezeknek a hölgyeknek köszönhetően a környék főzőversenyein igen szép eredményeket sikerült az utóbbi években elérnünk, ezzel is tovább öregbítve az egyesület jó hírét. Elmondhatjuk, hogy a valahová tartozás igénye, mely ebbe az egyesületbe vezértel minket, megőrzi a múltunkat és az értékeinket egyaránt. Egyesületünk tagsága megtesz mindent azért, hogy az alapító okiratunkban foglaltaknak eleget tegyen és a helyi „szépkorúaknak” egyik bástyájává váljon.

A megemlékezés után ünnepi köszöntések következtek. Elsőként felolvasták dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök köszöntőlevelét, majd az egyesületünket köszöntötték vendégeink. Ezt követően elismeréseket adtak át. A honvédelmi miniszter elismerésében részesült Antal Jánosné. A Honvéd Vezérkar főnök elismerését kapta Háfra László. Az MH HKNYP parancsnokának elismerésében részesült: Csajági Lászlóné, Csábi Imréné és Papp Gyuláné. A BEOSZ és az egyesületünk elismerését kapta: Balázs Józsefné, Horváth Péterné, Lantos Józsefné, Mikuska Istvánné, Papp Gyuláné és Tóth Istvánné. Az egyesület tagsága örökös tiszteletbeli tagnak választotta: Harazin Péternét, Halápi Mihályt és Karajos Béla ny. ezredes.

Az elismerések átadása után Lutz Katalin elmondta Vass Albert „Üzenet Haza” című versét, ezután a Honvéd Együttes operettműsorát láthattuk. Az előadásokat követően, az ünnepség zárasaként vacsorára invitáltam a meghívottakat. A rendezvényünk második felében bált rendeztünk.

JUHÁSZ GÁBOR
ELNÖK

Rendületlen munkálkodás

A szervezet megalakulásának 45. évfordulóját ünnepelték Marcaliban a Honvéd Nyugállományúak Klubjának tagjai. Az ünnepi közgyűlésen megjelentek a partner nyugdíjas- és civil szervezetek, valamint a támogatók képviselői is.

Az eseményen a Honvédelmi Minisztériumot Hornyák Erika alezredes és Lázár Takács Katalin, míg az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokságot Horváth Jenő őrnagy és Mészáros Károly százados, a kaposvári 4. Toborzó és Érdekvédelmi Központ vezetői képviselték. Héger György nyugállományú őrnagy, az évfordulós szervezet elnöke számolt be az elmúlt 45 év történeteiről. Beszédében kitért a megalakulás körülményeire, köszöntve a közgyűlést megtestesítő egykori alapító tagot, Patkó Lajosné.

„Tisztelet illeti az alapítókat is, mert örökségük nemcsak hagyományaink és értékeink megőrzésére irányul, hanem a nemzedékek közötti kapcsolatok megőrzésére is, mely nemcsak összefűzi Marcali város-

ának közösségét, hanem képességeik és tapasztalataik révén gyarapítják is azt” – írta Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes köszöntőlevelében.

A klub elsődleges céljának tekinti, hogy a tagok számára lehetővé tegye a szervezett közösségi életet, megszépítse a nyugdíjas éveket. Fontosnak tartják a gondoskodási körbe tartozók érdekvédelmének biztosítását, a honvédelem népszerűsítését, a karitatív tevékenységet, valamint az ifjúság hazafias nevelését.

Ezt az aktivitást emelte ki dr. Benkő Tibor vezérezered, Honvéd Vezérkar főnök ünnepi köszöntőlevelében. „Mizsur Ádám nyomdász az általa 1900. december 16-án indított »Marczali« nevű hetilapban így írt: »Nincs összetartás, nincs társadalmi szellem. Akinek talán kedve lenne, hogy a közélet terén is működjen, s a szunnyadó társadalomba némi élénkséget öntsön: azt visszahúzódnak magatartása és sokak lenézése csakhamar elriasztja«. Köszönöm,

hogy az ezen változtatni akaró nagy elődök munkáját folytatva Önök is rendületlenül munkálkodnak közösségükért, példát mutatva összetartásból, egymásra figyelésből” – olvasható a levélben.

A kiemelkedő munka elismeréseként a közgyűlésen kitüntetések is átadtak. Magyarország honvédelmi minisztere az Aranykor kitüntető cím arany fokozatát adományozta Börnics József nyugállományú alezredesnek és Gács István nyugállományú őrnagynak, míg Héger György nyugállományú őrnagy a cím ezüst fokozatában részesült. Kiemelkedő tevékenységük elismeréseként Jaklovics Józsefné, Légrády Imréné és Virág Jánosné részére emlékérmét adományozott dr. Simicskó István. Palotás Lajos nyugállományú alezredesnek Vanyur Tibor ezredes, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnoka adományozott emléklapot. Különleges meglepetést adott át a klub legidősebb tagja, Bakos Péter nyugállományú őrnagy az ünnepelt szervezet vezetőjének. Az obsitos katona stílusosan nagyapja 1898-as végelbocsátási okmányát nyújtotta át Héger György ny. őrnagynak, mely ezután a klub helyőrség-történeti szobáját fogja díszíteni.

FOTÓ: BODORÓCZKI JÁNOSNÉ
ÉS HUSZÁR GÉZA

Emlékezés és elismerések

A pécsi Honvéd Nyugdíjasklub közel száz fő jelenlétében ünnepi közgyűlésen emlékezett megalakulása 45. évfordulójára. Érsek Sándor nyugállományú alezredes, a klub elnöke ünnepi beszédében megköszönte az alapítók munkáját és büszkeséggel tekintett vissza a megtett útra. Az elnökség nevé-

ben ígéretet tett, hogy mindent elkövetnek, hogy a klub további évtizedekig szolgálhassa a tagság érdekeit. Hegedűs Norbert őrnagy, irodavezető ismertette a Honvéd Vezérkar főnök köszöntőlevelét, majd a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége nevében Esküdt Lajos nyugállományú ezredes üdvö-

zölte a jubiláló klub tagságát és emléktárgyakat, elismeréseket adott át. A rendezvény befejezéseként a Pécs-Somogyi dr. Berze-Nagy János Dalkör katonadalokból összeállított, csodálatos, egy életre emlékeztető műsort tekintették meg, majd vacsorával és jó hangulatú családi esttel zárták az ünnepi megemlékezést.

ÉS.

Idősödő derékhad

A nyíregyházi Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Nyugdíjasklubja nemrég ünnepi közgyűlésen emlékezett megalakulásának 45. évfordulójára a Korona Hotelben. A rendezvényt megtisztelte Jászai Menyhért, Nyíregyháza Megyei Jogú Város alpolgármestere, Dóró Erika társadalmi kapcsolatokért felelős referens, valamint Petneházy Attila, a körzet országgyűlési képviselője. A megyei társszervezetek részéről Farkas József r. dandártábornok, rendőrfőkapitány, Varga Béla t. ezredes, katasztrófavédelmi igazgató, Perger Tamás bv. őrnagy, intézetparancsnok-helyettes, a Magyar Honvédség részéről a HKNYP és a debreceni 5. Bocskai István Lövészdandár képviselője, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségétől Esküdt Lajos ny. ezredes, alelnök vettek részt. A megyei és városi nyugdíjasszövetségek elnökei, a társ fegyveres és civil nyugdíjas-egyesületek vezetői szintén elfogadták a meghívást. A Szlovák Köztársaság Katonai Szövetsége Nagymihályi Klubja küldöttséggel érkezett.

A beszámoló kitért a megalakulás körülményeire, a rendszerváltásig eltelt időszakra, majd az azt követő működésre. A nyugdíjasok a klubot a Helyőrségi Klub, az MN 7314 magasabbegység és a Kiegészítő Parancsnokság közreműködésével alapították meg 1970. október 15-én honvédelmi miniszeri parancsra 32 fővel, nyugállományú katonákkal, rendőrökkel, határőrökkel, tűzoltókkal, polgári védelmi dolgozókkal.

A rendszerváltást követően a megyei bíróságon jegyezték be a szervezetet. Jelenleg a Nyíregyházi Törvényszék által elfogadott, törvényerőre emelt, az új Civiltörvény és Polgári Törvénykönyv előírásait tartalmazó alapszabály szerint működünk a nyugdíjasszövetségek tagjaként 63 fővel.

Alapítványt, népdalkört és kertbarát kört működtetünk. Rendezvényeinket a volt Helyőrségi Klub helyisége után ez évtől a Civilházban tartjuk heti rendszerességgel. A külföldi, régiós és városi társszervezetekkel, az önkormányzattal, a civil szervezetekkel folyamatos a kapcsolatunk. Rendezvényeinkről a sajtóban rendszeresen beszámolunk. A jubileumi idő tagjaink átlagéletkorában is megmutatkozik, a derékhadat a 75–85 évesek alkotják.

Az ünnepségen elismeréseket adtak át, többek között a közösség részére dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke „Emléklap”-ot, Esküdt Lajos ny. ezredes a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének Elnöksége „Emlékérem” elismerését, Petneházy Attila országgyűlési képviselő „Emléktárgyat” adományozott. A szlovák katonai testvérklub az egyesületi zászlóra emlékszalagot kötött. A kiemelkedő munkát végzettek szintén elismerésben részesültek.

A Honvéd Népdalkör ünnepi műsorát követően az ebéd folytatásaként dr. Kovács Ferenc, Nyíregyháza Megyei Jogú Város polgármestere tortával leptette meg az ünnepi közgyűlés valamennyi résztvevőjét. A jubileumi megemlékezés baráti beszélgetéssel zárult.

Az egyesület tagjai, valamint az elismerésben részesültek nevében ezúton is megköszönöm valamennyi együttműködő és támogató testület és személy több évtizeden át nyújtott önzetlen segítségét.

SZLUK ISTVÁN NY. ŐRNAGY,
A KLUB ELNÖKE

115 éve született Gidófalvy Lajos

Katonai tiszteletadással egybekötött koszorúzási ünnepséget tartott Angyalföldön a Gidófalvy-emlékbizottság. A megemlékezést vitéz Gidófalvy Lajos főhadnagy, posztumusz ezredes születésének 115. és hősi halálának 71. évfordulója alkalmából rendezték meg a volt XIII/1. KISKA (kiszegítő karhatalmi) Zászlóalj parancsnokának emléktáblájánál.

„Az emlékbizottság tevékenysége által Gidófalvy Lajos emléke ma is él, aktív közbenjárásának köszönhető, hogy Budapesten utca és lakótelep viseli e megtisztelő nevet, két helyen pedig emléktábla örökíti meg a hős parancsnok és az általa vezetett zászlóalj tetteit” – mondta Bősze József.

A Yad Vashem intézet 1996-ban Gidófalvy Lajos ezredesét a második világháború során kifejtett embermentő tevékenységéért a Világ Igaza

kítüntető címmel ruházta fel. Az ünnepi beszédben elhangzott az is, hogy Gidófalvy Lajos hazaszeretetét és tisztí becsületét katonahőseink sorába emelte a demokratikus törvények alapján újjászerveződött Vitézi Rend is azáltal, hogy 1997-ben felvette a rend tagjai közé, továbbá katonai tevékenysége során tanúsított kiemelkedő helytállásáért, bátor magatartásáért 1998-ban a Magyar Köztársaság belügyminisztere Bátorságért Érdemjelet adományozott a részére.

A rendezvény végén megkoszorúzták az emléktáblát. A Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség közös koszorúját dr. Papp Ferenc ezredes, a HM Társadalmi Kapcsolatok Hivatal megbízott főigazgatója helyezte el.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Élménygyűjtés nagy hőfokon

Magasztos, felemelő pillanatokat éltek át a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas-egyesület tagjai és a meghívott vendégek az egyesület jubileumi közgyűlésén. Tíz évvel ezelőtt 46 fővel alakult meg a határőr nyugdíjas-egyesület abból a célból, hogy a szabadidő hasznos eltöltéséhez, a személyiséget életető regeneráló programok szervezéséhez segítséget nyújtson, továbbá ápolja a határőr hagyományokat, s aktuális tájékoztatást nyújtson a határőrizeti eseményekről. Az alapításban és szervezőmunkában kifejtett tevékenységéért maximális elismerés illeti meg Bűcs Jánost, aki hat éven át az elnöki funkciót is ellátta.

Janovics János elnök visszatekintéséből egy gazdag, színes tevékenységrendszer és egy mozgalmas közösségi élet képe rajzolódott ki. Bensőséges ünnepség keretében köszöntöttük a kerek évfordulós születésnapjukat és házassági évfordulójukat ünneplő tagtársainkat. Feledhetetlen élményekkel gazdagítottak bennünket

az országjáró és külföldi kirándulások. Önfelad hangulatúak voltak a zenés-táncos összejöveteleink. Évente megemlékeztünk elhunyt bajtársainkról, Szent László napján pedig a volt határőrségről, mélyítve a határőr öntudatot és identitást. Az egyesület belső dinamikáját tükrözik a megalakult és jól működő önképző csoportok.

A közgyűlés megejtő momentumaként emléklapot vettek át az alapító atyák.

Nyírbátor város önkormányzata az ünnepi alkalomból csapatzászlót adományozott az egyesületnek. Máté Antal polgármester a város és az egyesület integráns működését méltatta, és további támogatásáról biztosította az egyesületet.

Farkas József dandártábornok, megyei rendőr-főkapitány megköszönte azt a magas szintű szakmai tudást és szilárd erkölcsi tartást, melyet az idősebb határőrök hagyományoztak utódaikra, egyúttal együttműködési megál

podás aláírásával garantálta a működéshez szükséges feltételek biztosítását. Havasi Zoltán dandártábornok, a Rendőr és Honvéd Nyugdíjas Egyesületek Országos Szövetségének elnöke az elismerő szavak mellett a főhatóságokkal való viszony rendezettségéről ejtett szót.

Esküdt Lajos és Tóth Sándor ezredes urak a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét képviselve mondtak köszönetet a honvéd és rendvédelmi nyugdíjas egyesületek közötti harmonikus kapcsolatok ápolásáért.

Valamennyi hozzászóló emlékszalagot kötött az újonnan birtokba vett csapatzászlóra, továbbá ajándékokat nyújtottak át a legaktívabb egyesületi tagoknak. Ugyanezt tették a társ nyugdíjas szervezetek és a határrendészeti kirendeltségek vezetői.

A közgyűlés résztvevői a közösen elfogyasztott ebéd közben kívántak egymásnak további kellemes élménygyűjtést.

VINCZE ISTVÁN

Köszönet és elismerés

Dr. Kovács András, az MH Honvédkórház Plasztikai és Égéssebészeti Osztály szakorvosa tájékoztatta a Balassi és több budapesti bajtársi egyesület érdeklődőit a kórházi osztály sajátos ellátást folytató gyógyító tevékenységéről.

Csodálkozva, s a sérülések, vagy az elhanyagoltság mértéke miatt olykor megdöbbenve láttuk a vetített képeken, a szóban megfogalmazott gondolatokban, hogy az osztály milyen sokirányú gyógyító tevékenységet folytat. Az előadás során magunkban többször végiggon-doltuk, hogy hány meg hány személynek hoznak testi-lelki gyógyulást az osztályon végzett műtétek.

Javíthatják az életminőséget, egy-egy komoly műtét után – daganat, baleset – jelen-tősen hozzájárulnak a sérült szervek funkcióinak regenerálásához, helyreállításához, s az esztétikai célú beavatkozásoknak óriási szerepük van a lelki egyensúly visszanyerésében, meg-erősítésében.

Útravaló figyelmeztetésként jegyeztük meg a doktor úr szavait: bármilyen bőrelválto-zásnál legjobban előbb az orvoshoz fordulni, s nyilvánvaló tünetek nélkül is évente egyszer feltétlenül mutassuk meg magunkat bőrgyógyásznak. Köszönettel fogadtuk a felajánlott konzultációs lehetőséget.

A tájékoztatón elhangzottakból, a kérdésekre adott válaszokból ismét többet tudtunk meg önmagunkról, a gyógyítás lehetőségeiről, melyért ezúton is elismerésünket és köszönetünket tolmácsoljuk a kórház vezetésének, a szakmai rejtélyekbe bennünket beavató Kovács doktor úrnak.

VAMOSI JÁNOS NY. ALEZREDES

Egymás tisztelete

A Ceglédi Honvéd Nyugdíjas-egyesület a foltvarró és kézimunka szak-körének kiállítását megnyitójával, ünnepi közgyűléssel emlékezett meg-alakulásuk 45. évfordulójára. Lukács István nyugállományú alezredes, az egyesület ügyvezetője ünnepi köszöntőbeszédét W. Churchilltől vett idézettel kezdte: „abból élünk, amit kapunk, de az életet minket, amit adunk”. Kiemelte, jogos büszkeség tölthet el bennünket, amikor áttekintjük a megalakulástól megtett hosszú utat. Hangsúlyozta, hogy egyesületük-ben a tagok együvé tartozását erősíti a közös sikeres szolgálati múlt, egymás kölcsönös tisztelete és az egy életre szóló katonabarátságok. 1990-ben a klub társadalmi szervezetté alakult, és mint önálló jogi személy vette fel a mostani megnevezését. Még ebben az évben egyik alapítója volt a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének. Szervezeti működését nagyban megnehezítette, hogy 2004-ben máriól- holnapra bezár-ták a helyi rendőrségi klubot. Ekkor a Városi Rendőrkapitányság befogadta őket, és hat éven keresztül ott tartották rendezvényeiket. 2010-ben a

ceglédi önkormányzat felújított, szép klubhelyiséget biztosított részükre. Ezt az akkori polgármesternek, Földi Lászlónak, a mostani országgyűlé-si képviselőnek köszönhetők.

A beszéd után dr. Papp Ferenc ezredes a HM képviseletében, Kelemen József ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke, Vanyur Tibor mk. ezredes, a HM HKNYP parancsnoka, Hegedűs Ágota alpolgármester asszony és Lukács István ny. alezredes kitüntetések, elismeréseket és emléktárgyakat adtak át. Az egyesület valamennyi tagja díszes kiállítású évfordulós emlékla-pot kapott.

KOCSIS ISTVÁN NY. EZREDES

Nehézségek és sikerek

Megalakulásának 40. éves évfordulóját ünnepelte a nyugállományú kato-nákat, rendőröket, tűzoltókat és szimpatizánsokat tömörítő Várpalotai Gábor Áron Nyugállományúak Klubja.

Városunk egyik legkiemelkedőbb civil szervezeteként, a klubhelyisé-günknek is otthont adó Helyi Rendőrségi Művelődési Központba hívtuk ünnepelni barátainkat és vendégeinket a jeles évfordulón, ahol nyitányként a Hon-véd Művészegyüttes tagjai adtak színvonalas operettműsort a megje-lenteknek. Ezt követően Dobszai József ny. alezredes, a klub elnöke értékelte az elmúlt 40 évet. Beszédében felelevenítette a megalakulás körülményeit, majd a rendszerváltást követő éveket, amikor bizony sok nehézséggel kellett megküzdenie szervezetünknek. Az elnök beszélt a hagyományos rendezvényeinkről is, külön köszöntötte elődjét, a klubot 15 éven át vezető Kreizinger Károly ny. ezredest. Üdvözölte a várpalotai szer-vezetnél visszatérő vendégnek számító kétszeres olimpiai bajnok kaja-kozót, Vereczkei Ákost, valamint klubunk sokszoros magyar, 15-szörös világ és európa-bajnok erőemelőjét, klubunk tagját, Sztanke József ny.

tű. főtörzsszázalóst is. Ezt követően a Gábor Áron Nyugállományúak Klub-ja zászlajára zászlószalagot kötött díszvendégünk Kelemen József ny. altá-bornagy, a BEOSZ elnöke, Berdó Gábor Károly ny. százados, a BEOSZ Közép Dunántúli Régiójának vezetője, vitéz Horváth Csaba a Jogfolyto-nos Vitézi Rend magyarországi törzskapitánya, dr. Buzási István, a Bányász Hagyományok Ápolásáért Egyesület elnöke, Einreinhof Attila, a várpala-totai Rákóczi Telepi Baráti Kör elnöke, Gágó Zsolt, a Várpalotai Turul Társaság elnöke, és Vigh Márta, a Magyar Tartalékosok Fejér megyei elnö-ke is.

Emellett levélben köszöntötte a 40 éves klubot dr. Benkő Tibor vezér-ezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke, ajándéktárgyat adott át elnökünknek Vokla János ezredes egységparancsnok megbízásából Mészáros József alezredes, az MH Bakony Harckiképző Központ törzsfőnöke, Futtató Norbert r. alezredes, dr. Tőrekai Sándor r. dandártábornok megbízásából, a Veszprém megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság vezetője megbízá-sából Bánóné Csapó Erika tű. alezredes asszony, Pétfürdő Hivatásos Tűz-oltóság parancsnoka, Sztanke Viktor tű. őrnagy, Vigh Márta asszony, a Magyar Tartalékosok Szövetsége Fejér megyei elnöke.

Klubunk tagjai közül 14 fő részvett elismerésben, jutalomban. Vendé-geinknek Dobszai József elnök megköszönte a klubunk részére hosszú éveken át nyújtott támogatást, részükre emléktárgyat adott át.

HEGYESI JÁNOS NY. R. ALEZREDES

45 éves a Bem

Felemelő ünnepi közgyűlés keretében emlékeztek meg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége által „BEOSZ Emlékéremmel” kitüntetett Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület tagjai megalakulásuk negyvenöt éves évfordulójáról.

Az ünnepi közgyűlésen a Járási Hivatal Bodroginé dr. Mikó Zsuzsanna hivatalvezető, a városi önkormányzatot Czeller Zoltán polgármester, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét Kelemen József ny. altábornagy a szövetség elnöke, a BEOSZ Dél-Alföldi Régióját dr. Kovács György ny. mk. ezredes a régió elnöke, a Magyar Honvédség Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokságot Bendes István alezredes, a parancsnokság törzsfőnöke, és Durgó Tamás százados, a Kecskeméti Iroda vezetője képviselte. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Bánya Gábor országgyűlési képviselő is. Az ünnepi közgyűlésen a régió tizenegy egyesülete közel ötven fővel képviseltette magát.

A megjelenteket Virág László ny. r. alezredes, az ünnepi közgyűlés levezető elnöke köszöntötte.

Az ünnepi közgyűlés – kiemelve az utolsó öt évet – a negyvenöt év értékelésével folytatódott. Györgypál Csaba ny. alezredes először a megalakulás körülményeiről beszélt, majd méltatta az előtte elnöki tisztséget betöltők munkáját. Röviden szólt az egyesület eredményes gazdálkodásáról, az egyesület által a tagoknak nyújtott gazdag kulturális, szórakoztató, egészségmegőrző programokról. Kiemelte a katona özvegyekről, az özvegy katonákról, a nehéz anyagi vagy egészségi gondokkal küzdő tagtársaikról való gondoskodást, az egyesület érdekképviseleti, érdekvédelemesítő tevékenységét. A továbbiakban a városi önkormányzattal, a vállalkozókkal, a város más civil szervezeteivel, a Dél-Alföldi Régió egyesületeivel és az Országos Szövetséggel való példaértékű, korrekt kapcsolatot említette meg. Hosszabban beszélt az egyesület katonai hagyományokat ápoló tevékenységéről, a „Tüzérmúzeum” a „Hősi Sírkert” létrehozásáról, az elhunyt bajtársakról történő rendszeres megemlékezésekről, a „Magyar Hősök Emlék-ünnepének” immár tizenhét éve történő megszervezéséről. A negyvenöt év értékelését azzal zárta, hogy a tervezett célkitűzések megvalósításához, a további eredményes munkához

kéri a tagság és az együttműködő partnerek, szervezetek további támogatását. A hozzászólások során Deli József ny. ezredes, a BEOSZ-DAR tiszteletbeli elnöke – aki az egyesület megalakításakor az ezred parancsnokhelyettese volt – az egyesület megalakításának körülményeiről beszélt. Kelemen József ny. altábornagy és dr. Kovács György ny. mk. ezredes hozzászólásukban az egyesület tevékenységét méltatták.

A hozzászólásokat az egyesület zászlajára emlékszalagok felkötése követte.

A városi önkormányzat részéről Czeller Zoltán polgármester, a Járási Hivatal részéről Bodroginé dr. Mikó Zsuzsanna hivatalvezető, majd a Hadkiegészítő Parancsnokság a BEOSZ, a BEOSZ-DAR és az egyesületek képviseletében megjelent elnökök illetve a küldötségek vezetői kötötték emlékszalagot.

Az elismerések ismertetését Durgó százados, dr. Benkő Tibor vezérezredes a Honvéd Vezérkar főnöke levelének ismertetésével kezdte, majd egy vezérkar főnöki emléktárgyat adott át Főrizs Gábor ny. főtörzsszázlós részére. Az MH Hadkiegészítő Parancsnokságot képviselő Bendes István alezredes „Emlékplakett” adományozásával köszöntö meg és ismerte el az egyesület munkáját.

A BEOSZ és a BEOSZ-DAR Szakály Béla főtörzsszázlós, Ódor Ferenc főtörzssórmester és Szabó István egyesületi munkáját emléklappal és könyvjutalommal köszöntö meg.

Kelemen tábornok az egyesület legidősebb tagjának Maszlag István ny. pü. őrnagynak, a BEOSZ 25 éves tevékenységét bemutató könyvet adta át. Az elismerések sorát Czeller Zoltán polgármester zárta. Köszöntötte az egyesületet, értékelte a város társadalmi életében betöltött szerepét, aktív tevékenységét és további eredményes, sikerekben gazdag éveket kívánt. Végezetül az egyesület munkáját az általa alapított „emlékplakett” adományozásával ismerte el.

GYPCS

A magyar kultúra napján

„Minden nép életének válságos pillanataiban felmerül a kérdés, hogy hol a helye a világban. Mi is számtalanszor szembeke-rültünk a kérdéssel. Sokszor csak az anya-nyelv maradt meg, melynek előterében szü-letett a magyarságtudat és annak részeként a magyar irodalom” – mondta Kun Szabó Ist-ván vezérőrnagy a magyar kultúra napja alkalmából rendezett ünnepségen.

A vezérőrnagy – Németh Lászlót idéz-ve – hozzátette: az elmúlt kétszáz évben az irodalom számunkra több volt a művé-szetek egyikénél, kézilámpás volt a sötét útjait rová magyarság kezében. „A kultú-ra ügye összeforrt a nemzetünk ügyével és sorsával. Számunkra minden napnak a magyar kultúra napjának kell lennie, mert nem azért gyújtunk gyertyát a sötét szo-bában, hogy melegítsen, hanem hogy fényt adjon” – mondta. Az ünnepségen kitüntetések és emléktárgyak átadásá-

val ismerték el a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium katonai és civil alkalmazottainak, valamint a Honvédség

és Társadalom Baráti Körök tagjainak áldo-zatos munkáját. A Tabulatúra Régizene Együttes előadását követően az ünnep-

ség résztvevői megemlékeztek Zrínyi Mik-lós várkapitányról és seregéről, sziget-vári hősiek helytállásuk 450. évfordulója alkalmából.

Az ünnepség zárásaként megnyitották a „Vár állott, most kőhalom” című kiállítást, amely a Magyar Honvédség amatőr művé-szeinek alkotásait mutatja be az érdeklő-dők számára.

A magyar kultúra napja alkalmával ren-dezett ünnepségen a BEOSZ-t Vörös Lász-lóné ny. ezredes alelnök képviselte, az elis-merésben részesült többek között Németh Ferenc, a Balassi Kórus tagja, aki a köl-tő, a katona több versét is megzenésítette.

FOTÓ: KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA

Évadzáró Karcagon

A karcagi Nagykun Bajtársi Egyesület körében ma már hagyománnyá vált, hogy évadnyitó és évadzáró egész napos összejövetelt rendez. A tavasz eljöttével, az ős még meleg napjait kihasználva főzéssel egybekötött programmal üdvözljük a tavaszt, és búcsúzunk a nyártól. 2002-ben marhalászsár pörkölttel kezdtük, de főztünk már babgulyást, birkapörköltet, stb., mindig azt, aminek a nyersanyagát sikerül a legolcsóbban beszerezni.

Már három éve az évadzáró összejövetelt novemberben, decemberben tartjuk, mert az étkezés a disznótorosra épül. Hajnalban az a 8-10 aktív tagunk, akik vállalják a munkát, a disznó leszúrásával, perzseléssel és hagyományos feldolgozással készítik el az ebédet és a vacsorát. Igyekeznünk kell, és összehangolt munka szükséges, mert délre érkeznek a vendégek. Ebéd: orja leves

csigatésztával, és toros káposzta. Vacsora: sült hurka, sült kolbász és pecsenye.

Ebéd és vacsora közt, valamint vacsora után zenész szolgáltatja a talpalávalót. Mindent kihoztuk 2500 Ft-ból fejenként. A tagság 70-80%-a részt vesz ezeken a rendezvé-

nyeken. Ha egészségi állapota nem engedi, valamelyik családtag ételhordóban haza viszi a kóstolót.

Az évadnyitó, évadzáró összejövetelen kívül az éves közgyűlés után, május 21-ét követő hétvégén az emléktábla megkoszorúzása után tartunk bajtársi találkozót, társas összejövetelt. Nőnapkor a hölgyek vendégként, a férfiak a részvételi díj befizetésével vesznek részt a rendezvényen. Ezek az összejövetelek nagymértékben növelik a közösség összetartó erejét. Hozzásegítik az egyesületet, hogy létszámunk nem csökken, vagy stagnál, hanem emelkedik.

BOKOR JÓZSEF NY. ALEZ.
TISZTELETBELI ELNÖK

A civilek mecénása

Vannak olyan civil társaink, akiket a Teremtő a művészetek valamely ágának tehetségével áldotta meg. Ám ez a tehetség mit sem ér, ha tulajdonosa nem tudja azt környezete és közösségei hasznára, életük meg szépítésére, emlékeik megőrkötésére fordítani. Városunkban él egy polgártársunk, akinek megadatott ez a tehetség, de a sors úgy rendelkezett, hogy munkanapjai ne a művészetek búvókörében teljenek. Őt azonban ez nem tartotta vissza, s ahol csak tudott, nagyon sokat tett embertársaiért, közösségeikért, s tehetsége révén sok képzőművészeti alkotással ajándékozta meg őket.

1983–1990 között ő töltötte be a Fegyveres Testületek Nyugdíjas Klubjának elnöki tisztét, szervezte az egyesület életét. Mellette számos honvédelmi és polgári vonatkozású emlékhely létrehozásában működött közre, soknak a kialakításában vezető szerepet vállalva. Elkészítette s részt vett az Elhunyt katonák kopjafájának felállításában. Megalkotta Halis István emléktábláját és

domborművét. Elkészítette – és a felállítását anyagilag is támogatta – a Gábor Áron lakatnyában egykor szolgálatot teljesítő hősök és katonák emléktábláját. Megalkotta a MAORT emlékhely bronz domborművének portréit. Keze munkáját dicséri II. Rákóczi Ferenc emléktáblájának bronz plasztikája ugyanúgy, mint Sabján Gyula polgármester emléktáblája, és a Papp Simon bánya-mérnök tiszteletére Kapnikbányán, Erdélyben elhelyezett domborműves márványtábla. De ő tervezte és készítette el városunk számára a „Gondozott virágos épület” kitüntető táblákat is. Sajnos ez a díj csak néhány évig ösztönözte a civil lakosságot épített értékeink megővására, így a szép tábla csak pár épület falát díszíti. Az említetteken kívül 16 emléklakettet készített a honvéd hagyományörzés tárgykörében, melyeket a díjazottak azóta is büszkén őriznek.

Képzőművészeti munkái mellett irodalmi alkotásaiban is megőrkötötte a város, a polgárok, a civil közösségek életét, katonák sor-

sát. Ezek az írásai többek közt a Kanizsa antológia 2007 és 2014 között megjelent kötetibe is bekerültek. Az elmondottak alapján, több éven keresztül történt előterjesztés után, 2015-ben a Civilek Mecénása díjat Móricz István Béla nyugállományú alezre-des érdemelte ki.

Színes a paletta

Kaposváron a Helyőrségi Művelődési Otthon nagytermében rendezte a Noszlopy Gáspár Honvéd Nyugállományúak Klubja a beszámoló és tisztújító közgyűlését. A klubnak 128 tagja van. A közgyűlésen 73 fő volt jelen. Meghívott vendégként részt vett a közgyűlésen Szikszai László alezredes, az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred parancsnokhelyettese, Horváth Jenő őrnagy, MH Hadkiegészítő Parancsnokság, Kaposvári Toborzó és Érdekvédelmi központ parancsnoka, Koppány Zoltán ny. szds. a Magyar Veterán Repülő Szövetség Somogy Megyei Egyesület vezetőségének tagja és Sulteis János ny. alezredes, a Radar alapítvány elnöke, Stikel János nyugállományú ezredes.

Dinya Miklós nyugállományú őrnagy, levelező elnök, a napirendi pontok elfogadtatása után, Pető László nyugállományú alezredes, klubunk elnökét kérte, hogy tartsa meg beszámolóját. Megjelent a rendezvényen dr. Nagyné Noszlopy Erzsébet úrnő, a

névadónk leszármazottja is. Volt miről számot vetni. Az elmúlt három évben a tevékenység, a tenni akarás jellemezte a rendezvényeket. A nemzeti és katonai hagyományörzés az egyik legfontosabb, alapvető tevékenység. Ilyen rendezvények például, a doni-áttörés, és a március 15-én, Újvárfalván, Noszlopy Gáspár szülőházánál rendezett megemlékezés. Folytatható a sor a hősök napja, győzelem napja, aradi vértanúk napjának megemlékezéseivel, melyeket közösen szervezünk a Mártírok és Hősök közalapítványával, a Somogy Megyei Veterán Repülő Egyesülettel, a Társadalmi szervezetekkel és a Fegyveres testületekkel. Fehér asztal mellett ünnepeljük a farsangot, a nők napját, az idősek napját, az Erzsébet-Katalin napot. Találkozunk a Dél-Dunántúli régió nyugállományú bajtársaival, és színvonalas amatőr művészeti csoportok bemutatója színesíti a rendezvényeinket. Minden évben legalább kétszer csoportos hétvégi üdülésen veszünk részt 40-60 fővel

Badacsonylábdiban. Ilyenkor igyekeztünk bejárni a környék nevezetes látnivalóit. A klubnál működik az Obsitos vegyeskar, amely évente 8-10 alkalommal is fellépett különböző rendezvényeken. Működnek különböző szakkörök: Bélyeggyűjtő, Horgász, Zsuga. A Toborzó és Érdekvédelmi irodával kötött egyezség alapján látogatjuk a nyugállományú bajtársakat. A 2015. évben megállapodás jött létre a Kaposvári Noszlopy Gáspár Közgazdasági Szakközépiskola igazgatójával, hogy kölcsönösen látogatjuk egymás rendezvényeit. 2015. október 6-án, az „ORSZÁGOS GYÁSZNAPON” Áder János, az Újvárfalván rendezett megemlékezésünkön mondta el beszédét. Lehetne sorolni még a végrehajtott programokat. A tervezett programok megvalósítása során nagy segítséget kaptunk Gavlik Péter mérnök ezredestől, és Horváth Jenő őrnagytól. Köszönjük!

DINYA MIKLÓS NY. ÖRNAGY
ELNÖKHELYETTES

A közösség szolgálatában

Jeles esemény volt az ünnepi közgyűlés a szabadszállási Honvéd Nyugdíjas Klub, életében. Több mint egy emberöltővel ezelőtt alakult meg Szabadszálláson az egyesület elődszervezete, és azóta teszi a dolgát tagjai és más, a tagokkal sorközösségben élők érdekében. A megjelentek köszöntése után Farkas Zoltán, az egyesület elnöke tekintett vissza a négy évtizedes múltára. Köszöntötte az ünnepelőket dr. Báldy Zoltán, Szabadszállás Város polgármestere, Szabó József ezredes, a HVK Személyzeti Csoportfőnökség humánszolgálati osztályvezetője, Kálmán László alezredes, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnokhelyettese, Kelemen József ny. altábornagy, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnöke és

dr. Kovács György ny. mk. ezredes, a BEOSZ Dél-alföldi Régió elnöke.

Szabó ezredes köszöntőjét dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök egyesületünk születésnapjára írt személyes köszöntőlevele és elismerő oklevele ismeretével és átadásával kezdte. Kálmán alezredes személyes köszöntőjén túl átadta részünkre Vanyur Tibor ezredes, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnokának az ünnepi alkalomra szóló, elismerő emléklapoktját is. A közgyűlést vezető Horváth Balázs kiemelte, hogy a katonák, katonai szervezetek részére milyen fontos tárgyi szimbólum a becsület és a dicsőség jelképe: a csapatszázló, csak úgy, mint a Honvéd Nyugdíjas Klub életében a Szabadszállás Város Önkormányzata által

2006-ban adományozott egyesületi zászló. Kosztolányi Dezső szavait idézte, aki így szövegezte a zászlóról.

Csak bot és vászon,
de nem bot és vászon,
hanem zászló.

Mindig beszél.
Mindig lobog.
Mindig lázas.
Mindig önkívületben van
az utca fölött,
fölgő magasán,
egész az égen,
s hirdeti valakit
rajongva.
Ha már megszokták és rá se figyelnek,

ha alszanak is,
éjjel és nappal,
úgy, hogy egészen lesoványodott,
s áll, mint egy vézna, apostoli szónok
a háztető ormán,
egyedül,
birkózva a csönddel és a viharral,
haszontalanul és egyre fönségesebben,
lobog, beszél.

Lelkem, te is, te is –
ne bot és vászon –
légy zászló.

A verses bevezetést követően a társ egyesületek zászlószalag elismerést adtak át. Szalagot kötött az egyesület zászlójára a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, a BEOSZ Dél-Alföldi Régió, valamint a Békéscsabáról, Csongrádról, Jánoshalmáról, Kalo-
csáról, Kecskemétről, Kiskőrösről, Kiskun-
félegyházáról, Kiskunhalasról, Orosházáról,
Szegedről, Szentesről érkezett egyesületi
vezetők. Az egyesület eddigi létezése, éle-
te során sokan hozzájárultak ahhoz, hogy
megszülethessen, hogy működjön és fenn-
maradjon, hogy hozzájáruljon tagjai közös-
ségi létéhez, hogy részese legyen Szabad-
szállás város közéletének. A végzett mun-
ka köszöneteként elismerést adott át

- dr. Báldy Zoltán polgármester Farkas Zoltán és Búza Vince részére
- Kelemen József ny. altábornagy, BEOSZ elnök Kristóf Károlyné, Mádi Sándorné és Elekes Sándor részére.
- dr. Kovács György ny. mk. ezredes, BEOSZ DAR elnök Bencze Péterné, Tóth Ernőné és Spaics József részére.

• Deli József ny. ezredes, DAR tiszteletbeli elnök Gáspár Ferencné részére

• Farkas Zoltán ny. alezredes, klubelnök Bencze Péterné, Csereklei Kálmán, Dani Gábor, Debreczeni Béláné, Dóra Tibor, Elekes Sándor, Erhardt Ferenc, Finta Imre, Finta Imréné, Gáspár Ferencné, Halasi Ferencné, Illés János, Illés Jánosné, Kovács Antalné, Kristóf Károlyné, Kupeczik Pál, Mádi Sándorné, Markó Lászlóné, Marosi Gyuláné, Nagy Dezsőné, Pozsár Antal, Pozsár Antalné, Tóth Sándorné, Udvarnoki János és Veres Gyula részére.

Természetesen nem lehet teljes egy beszámoló a köszönetnyilvánítás nélkül. Köszönjük az egyesület tevékenységét befogadással, pénzbeli, anyagi vagy eszközös, illetve személyes közreműködői támogatással segítők mindennemű részvételét:

- dr. Báldy Zoltán polgármesternek, Szabadszállás Város Képviselő Testületének és Polgármesteri Hivatalának;
- Bugyi Andrásnének és a Szabadszállási ÁMK József Attila Községi Ház Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény munkatársainak;

• a Petőfi Sándor Általános Iskola tanárainak, diákjainak;

• a Református Egyházközségnek, a Katolikus Egyházközségnek;

• a Szabadszállás Ipari és Technológiai Park Ingatlanforgalmazó és Fejlesztő Korlátolt Felelősségű Társaság munkatársainak;

• a Szabadszállás Önkormányzati Tűzoltó-parancsnokság tagjainak;

• a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének;

• a BEOSZ Dél-alföldi Régiónak;

• a Szabadszállás Jövőjéért Egyesületnek;

• a Nőszirmok klubnak;

• a szabadszállási vállalkozásoknak, vezetőiknek mint Birkás Menyhért: Birkás Bor és Pálinkaház, Csomák László: CSO-KER Kft., Darabos József: Zero Feeling Kft., Szabó Sándor: Szabó-Hús Kft., Szabó Imre: Zöld Ász Fogadó, Étterem, Szalontai Bálint: Szalabusz Kft. Szívós László, Szőke Péter, SzP Kiskun Kft. Tóth János, Tóth Automix Kft. Varga István, Joker Market Kft. vezetőinek, és munkatársainak.

HORVÁTH BALÁZS ISTVÁN

Gyűjtsunk gyertyát

Emelt fővel emlékezzünk a magyar katonákra. Legyünk büszkéek katonáinkra, mert Ők erőn felül teljesítettek, hullatták vérüket a történelmünk során. Az elmúlt században két alkalommal is hatalmas vérvessze-
ség érte Magyarországot. Az elmúlt évben volt 100 éve, hogy elkezdődött az első Nagy Háború, amely 1564 napig tartott. Ez a világ-
égés több millió ember sorsát dülta fel, vala-
mint rengeteg katona halottunk volt. Európa
hadszínterein 74 millió katonát mozgósít-
tottak. Az első világégés Magyarország szá-
mára tragikus véget ért:

- a trianoni békeszerződés megszüntet-
te a történelmi Magyarországot,
- nincs olyan magyar család, amelyet ne érintett volna a háború.

A Győri Honvéd Hagyományőrző Egye-

sület (HOHE) már több mint 20 éve, min-
den évben megemlékezik a II. világháború
legtragikusabb magyar vonatkozású ese-
ményéről, a doni áttörésről, amely tragédi-
ával végződött. A 2. magyar királyi hadsereg
több mint százezer fős emberveszteséget
szenvedett. Ebben az évben Csete Lajos,
HOHE-tagtársunk mondott emlékbeszédet
Győrben, a Kálóczy-téri Szentháromság-
templomban, ahol előtte Fekete Dávid alpol-
gármester gyújtott gyertyát az elhunytak
emlékére.

A mindenkori honvédők, úgy gondolom,
kitüntető figyelmet érdemelnek. Emléke-
zünk és hajtsunk fejet az elhunytak előtt,
és legyünk büszkéek a magyar katonákra!

TAKÁCS IMRE NY. HATÁRŐR ALEZREDES,

A HOHE TAGJA

Közügyűlések a Közép-Dunántúlon

A Közép-dunántúli Régió egyesületei – ahogy más tagszervezetek is – a BEOSZ küldöttgyűlésére készülve, saját terveik szerint megtartják közgyűléseiket. Januárban a Tapolca és Környéke Honvéd Bajtársi Egyesület, a Honvéd Bajtársi Klub Tata, a „Meggyeserdő” Honvéd Nyugdíjas Klub Devecser, a Honvéd Bajtársi Egyesület Sárbogárd tartotta meg éves értékelő és programtervező közgyűlését. Az alábbiakban szeretném közzé tenni személyes gondolataimat. Nem az egyesületeket, az elvégzett munkát, a vezetőségeket szeretném értékelni. Az egyesületeket minősíti az elvégzett munka, a belső kohézió, a közös cselekvés, és az, hogy minden nehézség, az időnként tapasztalható „erős ellenszél” ellenére működnek, értéket hordoznak, és értéket teremtenek. A vezetőségeket pedig értékeli a tagság.

Általános tapasztalatként talán elmondható, hogy mindegyik egyesület, illetve klub elnöksége nagy odafigyeléssel készült a rendezvényekre, hogy mindenben megfeleljen a megváltozott jogszabályi követelményeknek. Az is igaz, hogy néhány kivételtől eltekintve mindenhol gondot okoz a helyszín biztosítása. A Helyőrségi Művelődési Otthonok bezárása a klubok nagyobb létszámot mozgató rendezvényeinek megszervezését súlyosan megnehezíti. A működés tárgyi feltételei majdnem mindenhol súlyos problémaként mutatkoznak.

Az egyesületeink mindenhol megpróbálnak megfelelni az új civil törvény, és Polgári Törvénykönyv támasztotta követelményeknek. Ezért aztán több helyen tüzték napirendre az alapszabály módosítását. Nem egyszerű feladat, de ahol kellett, nagyon nagy munkát elvégezve, jogi segítség nélkül, megbirkóztak vele. Mindenhol azt halljuk, hogy a civil szervezetekre szükség van, mert az állam válláról vesznek le nagyon sok, nagyon súlyos feladatot. Hát, ezek az új jogszabályok – a magánvéleményem szerint – bizony nem tették sem könnyebbé, sem egyszerűbbé az életünket. Többen is kérték segítséget Fülöp Lászlóné Ildikótól, a várapalotai klub tagjától, aki sokat dolgozva, értékes segítséget adott nekünk. Köszönet és hála érte. Ahol kellett, ott a munkát elvégezték, a közgyűlések döntöttek. A következő lépésben az illetékes törvényszékekre benyújtják a módosított alapszabályokat, és várjuk a döntéseket. Az eddigi tapasztalatok alapján mindenhol arra számítunk, hogy első körben nem sikerül olyan alapszabályt alkotnunk, amit „csont nélkül” elfogad a törvényszék.

Egyesületeink egy részénél lejárt az elnökség mandátuma, ezért új elnökséget kellett választani. Tapolcán teljes tisztújítás volt. Az egyesület elnökének újra megválasztották Nacsa Ferenc nyugállományú törzsszázlóst. Sárbogárdon szintén teljes tisztújítást hajtottak végre, és nem meglepő módon ott is a régi elnököt, Gál Sándor nyugállományú századost választották meg újra. Mindenhol azt tapasztaltam, hogy a tagok bíznak a vezetőségben, elismerik a közösség érdekében önként, ellenszolgáltatás nélkül végzett munkájukat. Mindenhol a barátságot, a bizalmi légkört tapasztaltam, és így van ez rendjén. Jó volt ott lenni közöttük, látni, ahogy mosolyogva emlékeznek az elmúlt évi sikeres rendezvényeikre és néha egymás szavába kapva tervezik az idej programjaikat.

Mindenhol nagy igény és nagy szükség van a működő kapcsolatra a honvédség alakulataival, a HKNYP területi szerveivel. Nem vagyok arra hivatott, hogy értékeljem, vagy dicsérjem példának okáért Tatán az MH 25. Klapka György Lövészdandár és a Honvéd Bajtársi Klub együttműködését, vagy Várpalotán az MH Bakony Harckiképző Központ és a Gábor Áron Nyugálományúak Klubja kapcsolatát. Egyszerűen csak a magam egyszerű módján – bár tudom, hogy nem szorulnak rá – szeretném megköszönni, hogy gondolnak ránk, hogy erejükhez és lehetőségeikhez mérten segítik a munkánkat, hogy mint barátokra, mint bajtársakra tekintenek ránk, az elődökre. Úgy gondolom, hogy ez példamutatás is, mert nem mindenhol van ez így. A HKNYP

területi szerveinek képviselői ott vannak velünk minden közgyűlésen, és tájékoztatnak minket a legújabb változásokról. Nagyon szoros az együttműködés a szociális munka, az érdekvédelem, a kegyeleti gondoskodás területein. Talán itt látszik igazán, hogy mennyire szükségünk van egymásra, és hogy mekkora a felelősségünk – a közös felelősségünk – az ellátási körbe tartozókról való gondoskodásban. Nagyon vigyáznunk kell, hogy az elért eredményeket tartani tudjuk, hogy egyre eredményesebbek legyünk, hogy ne eshessen ki senki a látókörünkől, mert itt a barátainkról, a baj és sorstársainkról, emberi sorsokról van szó.

Nagy örömmel mondhatom el, hogy az egyesületeink mindenhol jelen vannak a településük köz- és kulturális életében, jó kapcsolatokat ápolnak az önkormányzatokkal, a kulturális intézményekkel, iskolákkal, illetve más civil szervezetekkel. Azt tapasztaltam, hogy az önkormányzatok lehetőségeik függvényében más-más mértékben, de mindenhol segítik az egyesületeink munkáját. Ahol arra van lehetőség ott anyagi eszközökkel is, ahol erre nincs mód, ott klubhelyiséggel, ingyenes használati joggal, a rendezvények helyszínének biztosításával. Muszáj kiemelnem Várpalotát, Devecsert, Sárbogárdot, Tatát. Köszönet érte. Az, hogy szép példái vannak a települési kulturális élet szereplőivel való együttműködésnek, a civil szervezetekkel való kapcsolattartásnak, a közös programoknak, az együtt gondolkodásnak, az iskolákkal, illetve a fiatalabb korosztályokkal kialakított kapcsolatoknak, az nagyon fontos. Miért? Mert segít elhinni nekünk, és segít elhittetni másokkal, hogy a honvédségi nyugdíjas szervezetek nem egy zárt világ. Mi is részei vagyunk, és részesei akarunk lenni a településünk sikereinek és fejlődésének. Nekünk is ugyanolyan fontos, mint bárki másnak, hogy a lakóhelyünk gazdaságilag fejlődjön, a kulturális élete minél pezsgőbb és sokszínűbb legyen, hogy a mellettünk felnövő ifjúság minél jobban érezze magát otthon, vagyis ők jelenthessék a város jövőjét. Az egyesületeink hozzá akarnak és hozzá is tudnak járulni a kisebb és nagyobb közösségek sikereihez. Ahogy már mondtam, értéket képviselnek és értéket teremtenek. Köszönet, tisztelet és hála jár nekik.

BERDÓ GÁBOR KÁROLY

A jászberényi rakétások

A könyv részletesen tartalmazza a megalakulás körülményeit, a kül- és a belföldi politikai helyzetet, a rakétaosztály szervezetét, tevékenységét, a területi kapcsolatait, a megszűnés okait. A könyv sok fényképet és neveket is tartalmaz. Bemutatja a laktanyán kívüli életet, a katona családok életének sajátosságait. A könyv végén néhány olyan epizódot említ meg a szerző, ami ma már humorosnak tűnik, de akkor ez nem mindig fakasztotta mosolyra a katonákat.

A könyv megvásárolható: Kövér Istvánnál. Tel: 06-20/531-7754

RAKÉTÁSOK BARÁTI KÖRE.

Zrínyi-Bolyai jubileum

A budapesti Bolyai Nyugállományúak Klubja a NKE Hungária körüli kampuszán ünnepelte megalakulásának 30 és a Zrínyi Bajtársi Egyesület negyedszázados. évfordulóját. Az ünnepi rendezvény a Bolyai-szobor, majd a Zrínyi-szobor koszorúzásával kezdődött, melyen Kócán Árpád ny. alezredes római katolikus esperes mondott beszédet a nagy létszámban megjelent tagság előtt. A rendezvény az egyetem dísztermében folytatódott, ahol először a Magyar Örökség és Prima Primiissima-díjas Honvéd Együttes művészeti kara, a Hegedűs együttes adott ünnepi koncertet. Rendezvényünkre elfogadta meghívásunkat és képviselte szervezetét Vanyur Tibor ezredes, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnoka, Csomós Lajos ny. vezérőrnagy, a BEOSZ alelnöke, Nagy Károly ny. alezredes, a BEOSZ 1. sz. Régió vezetője, Nagy Gyula ny. ezredes, a Budapesti Nyugállományúak Klubja HOKOSZ ügyvezető elnöke, dr. Lindner Miklós ny. altábornagy, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület részéről, Szekeres István ny. dandártábornok, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület elnöke, Koós Gábor ny. alezredes, a Bem József Bajtársi Egyesület elnöke, Soós Tamás ny. alezredes, a Budapesti Nyugállományúak Klubja Hír Szekciójának elnöke, Szegedi János

ny. alezredes, a váci Esze Tamás Híradó Nyugállományúak Klubjának elnöke, prof. dr. Berek Lajos ny. ezredes, a Bolyai Kar egykori dékán-

ja, aki a Zrínyi-Bolyai Klub zászlóját adományozta. Prof. dr. Szendy István ezredes, az egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar oktatási dékánhelyettese adott tájékoztatást a tisztképzés jelenlegi helyzetéről, s ezt követően Nagy László Gerő ny. ezredes, a Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubjának elnöke tett visszatekintést a klub elmúlt 30 évéről, illetve Estók János ny. ezredes, a Zrínyi Bajtársi Egyesület 25 évéről. Ezt követően emléklapok illetve dísz-emléklapok átadására került sor, a Bolyai klub részéről 20 fő, a Zrínyi Bajtársi Egyesület részéről 19 fő részére, posztumusz elismerésben részesült 4 fő. A rendezvény narrátora felolvasta a Honvéd Vezérkar főnökének levelét, amelyben méltatta azt a tevékenységet, melyet klubunk vezetői folytattak a klub működése és a tagság érdekében. Megható pillanata volt a rendezvénynek, amikor Nagy László elnök, gyertyát gyújtott elhunyt bajtársaink emlékére.

BENEDEK MIHÁLY
NY. ALEZREDES

45 év

Ennyi idő telt el azóta, hogy 48 nyugdíjas katona, rendőr, határőr, tűzoltó pénzügyőr megalakította a Fegyveres Erők és Testületek nyugállományú Klubját. Erről emlékeztünk meg ünnepi közgyűlés keretében januárban. Az elnökség és a meghívott vendégek bevonulása után a Himnusz elénekelésével megnyitottuk a közgyűlést majd a köszöntők következtek. Ezután a 45 év történéseit bemutató DVD filmet láthattuk. A beszámoló, éves értékelések ideje alatt a kivetítőn a klub életéből vett képek voltak láthatók. A hivatalos formaságok szalag adományozással folytatódottak: a BEOSZ, HOKOSZ, REHNYOSZ képviselői kötötték város zászlónkra szalagjainkat. Végül elismeréseket, okleveleket, különböző érmekeket, emléktárgyakat adtak át klubunk munkáját elismerve városi, megyei és országos szervek képviselői azon tagjainknak akik kiemelkedő munkát végeztek az elmúlt időszakban. Elnökünk pedig megköszönte segítőink munkáját a klub által adományozott oklevéllel.

SZABÓ GÁBORNÉ
FOTÓ: KRIVANEK TIBOR

Felhívás az adó 1 %-nak felajánlására

A nyugállományúak egyesületei, az éves szinte névleges tagdíjon kívül, az adózó polgárok 1 %-os felajánlásaiból számíthatnak, a betegség miatt átmenetileg segítségre szoruló bajtársak támogatására, működési költségeik fedezésére felhasználható anyagi eszközökre. A felajánlásra csak az adózott jöve-

delemmel rendelkező személyeknek van lehetőségük. Az egyesületek tagjai a gyermekeket, rokonokat, ismerősöket és szomszédokat is kérjék fel az adójuk 1 %-ának egyesületük részére történő felajánlására.

Az alábbi egyesületek, alapítványok kérik a tagjaikat, hogy a fentiekben felsorolt sze-

mélyek megnyerésével, a tényleges állomány pedig a katona nemzedékek közötti szolidaritás kifejezéseként, ha más területen nem kötelezték el magukat, az alábbiak közül a számukra legszimpatikusabb egyesületnek, alapítványnak ajánlják fel az 1 %-ot. Támogatásukat előre is hálásan köszönjük!

Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége
Budapest 19021959-1-42
Bajtársainkért Alapítvány
Budapest 18054891-1-42

KÖZÉP-MAGYARORSZÁGI RÉGIÓ Budapest

Zrínyi-Bólyai Nyugállományúak Klubja
Budapest 18198386-1-42
Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület Budapest
Folyamatban a beolvadása a 101 TE-be
Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
Budapest 18168145-1-42
Balassi Bálint Bajtársi Egyesület Budapest
19661287-1-41
Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület Vác
18699959-1-13
Dózsa György Nyugállományúak Klubja
Cegléd 18686840-1-13
Platthy József Bajtársi Egyesület Táborfalva
18689675-1-13
Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub Szentendre
18707355-1-13
Hunyadi János Nyugállományúak Klubja
Rétság 18635566-1-12
Békefenntartók Bajtársi Egyesülete
Budapest 18193941-1-42
Honvéd Sporthorgász Egyesület Budafok
19624033-1-42
Bem József Bajtársi Egyesület
Budapest 18196470-1-42
Magyar Csenedő Bajtársi Egyesület
Gödöllő 18704479-1-13
KMO Obsitos Fűvészenekari Egyesület
Budapest 18265606-1-43
WAT Magiszterek Végegylete
Budapest 18121733-1-42

DÉL-ALFÖLDI RÉGIÓ Kalocsa

Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület
Kiskunfélegyháza 18355903-1-03
Béri Balogh Ádám Honvéd Klub Csongrád
18470219-1-06
II. Rákóczi Ferenc Bajtársi Klub
Szentés 18297870-1-06
Honvédők Bajtársi Egyesülete Szentés
Szentés 18452835-1-06
Fegyveres Erők és Testületek
Nyugállományúak Klubja Békéscsaba
183758877-1-04
Fegyveres Testületek Nyugállományúak Klubja Orosz-
háza 18384796-1-04
Szegedi Bajtársi Klub Közhasznú Szervezet Szeged
18467482-1-06
Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület
Kiskunhalas 19042295-1-03
Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület
Jánoshalma 18359639-1-03
Honvéd és Rendvédelmi Szervek Bajtársi
Egyesülete Kalocsa 19042312-1-03
Kalocsai Légvédelmi Katonák
Hagyományörző Köre Kalocsa 18358061-2-03
Kiskörös Helyőrség Nyugállományúak
Klubja Kiskörös 19042099-1-03

Honvéd Nyugdíjas Klub Szabadszállás
18368747-1-03
Repülők és Rendvédelmi Bajtársi
Egyesülete Kecskemét
19042271-1-03

ÉSZAK-ALFÖLDI RÉGIÓ Nyíregyháza

Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek
Nyugdíjas Klubja Nyíregyháza
18808982-1-15
Bocskai István Bajtársi Egyesület
Debrecen 19121303-1-09
Honvédelmi és Rendvédelmi Szervek
Nyugdíjas Klubja Mezőkövesd 19065911-1-05
Helyőrségi Hagyományörző Egyesület
Miskolc 19072869-1-05
Nyíri Honvéd Egyesület
Nyíregyháza 18801387-1-15
Szabolcsi Honvéd Műszaki
Hagyományörző Bajtársi Egyesület
Nyíregyháza 18809794-1-15
Nyírbátori Határőrző Igazgatóság Nyugdíjasai
Egyesülete Nyírbátor 18815256-1-15
Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület
Kazincbarcika 19334347-1-05

ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI RÉGIÓ Szolnok

Fegyveres Szervek Nyugállományú
Tagjainak Klubja Jászberény
10198014-4-44
Gyöngyös Helyőrségi Nyugállományúak Klubja Gyön-
gyös 19132262-1-10 Mátra
Honvéd Kaszinó Kulturális
Egyesület Gyöngyös 18574887-1-10
Lenkey-s Bajtársi Egyesület
Eger 18584965-1-10
Karcagi Nagykun Bajtársi Egyesület
Karcag 18838491-1-16
Mezőtúri Bajtársi Egyesület
Túrkeve 18827714-1-16
Fegyveres Erők és Testületek Szolnok Városi Nyug-
díjas Egyesülete Szolnok 18821574-1-
16
Kablay Lajos Repülő Bajtársi Egyesület
Szolnok 18831470-1-16
Gáspár András Bajtársi Egyesület
Hatvan 19142481-1-10
Nyugállományúak Egyesülete
Jobbágyi 18640979-1-12
Rendvédelmi Nyugdíjasok Bajtársi
Egyesülete Salgótarján
19160205-1-12
Somoskőy István Honvéd Egyesület
Salgótarján 18636402-1-12
Magyar Repülők Bajtársi Egyesülete
Szolnok 18831566-1-16
Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Nyugdíjas
Rendőrök Egyesület Szolnok 18829060-1-16

KÖZÉP-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ Várpalota

Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület
Székesfehérvár 18502923-1-07

Honvéd Bajtársi Klub Tata
Tata 18608012-1-11
Honvéd Bajtársi Egyesület Sárbogárd
Sárbogárd 18501269-1-07
Tapolca és Környeke Honvéd Bajtársi
Egyesület Tapolca 18936283-1-19
Gábor Áron Nyugállományúak Klubja
Várpalota 18937325-1-19
Perczel Mór Honvéd Hagyományörző
Egyesület Kisbér 18616693-1-11
Klapka György Honvéd Horgász és
Környezetvédő Egyesület Szomód
18605600-1-11
Meggyesdő Honvéd Nyugdíjas Klub
Devecser 19381071-1-19
Harcokosi Hadosztály Bajtársi Egyesület
Tata 18038921-1-11
Veterán Repülők és Ejtőernyősök Veszprémi
Egyesülete Veszprém 19382027-1-19

NYUGAT-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ Szombathely

Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület Szombathely
19242983-1-18
Zalaegerszegi Honvéd Klub
Zalaegerszeg 18956920-1-20
Határőrző Nyugdíjasok Soproni Egyesülete
Sopron 18534922-1-08
Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú
Szombathelyi Határőrző Nyugdíjasok Egyesülete
Szombathely 18887127-1-18
Kőszegi Nyugállományú Egyesület
Kőszeg 18895502-1-18
Kismegyeri Napóleon Hagyományörző
Egyesület Kismegyer 18985476-1-08
Gyenesdiási Polgárőr Egyesület
Gyenesdiás 19282831-1-20
19282831-1-20
Csepreg Közbiztonságáért Polgárőr és Bajtársi
Egyesület Csepreg 18017056-1-18

DÉL-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ

Noszlopy Gáspár Honvédn. Klubja Noszlopy
Összefogás Alapítvány Kaposvár 19192565-1-14
Zrínyi Miklós Honvéd Nyugdíjas Klub Szekszárd
Szekszárd 18854684-1-17
Honvéd Nyugdíjas Klub Pécs
Pécs 18321531-1-02
Bajtársi Egyesület Nagyatád
Nagyatád 18766671-1-14
Marcali Bajtársi Egyesület
Marcali 19196284-1-14
Gyékényesi Hegyőrség Gyékényes
18785544-1-14
Magyar Veterán Repülők Szövetsége Somogy Megyei
Egyesülete Taszár
18765553-1-14
MAGYAR EJTŐERNYŐSÖK BAJTÁRSI
SZÖVETSÉGE Budapest
(12 tagszervezet) 18182147-1-43
MAGYAR VETERÁNREPÜLŐ SZÖVETSÉG
Budapest (14 tagszervezet)
19017080-1-42
HONVÉD HAGYOMÁNYÖRZŐ EGYESÜLET
Budapest 19638737-1-42
(11 tagszervezet)

Álarcos bál Retságon

A rétsági Hunyadi János Nyugállományúak klubja megtartotta beszámoló közgyűlését. A klub vezetője beszámolt a 2015-ös évről és ismertette 2016. év terveit. A klub fő célja egymás segítése, a hagyományörzés és a nemzedékeken átívelő kapcsolat megteremtése. Kiemelkedő programok voltak a koszorúzások, továbbá a részvétel a Tápláló Szeretet programban, amit 165 üveg befőtellel teljesítettünk. A határon túli kapcsolatokat erősítendő, Erdélyben, Farkaslakán és környékén voltunk 39 fővel kirándulni. Az egészség megőrző programunk során különböző termálfürdőket látogattunk meg, két alkalommal egy hetet töltöttünk Hajdúszoboszlón. Őszirózsa együttesünk az országos tehetségkutató versenyen középdöntős lett. 2016-ban is hasonlóak a terveink. A beszámoló után álarcos bált tartottunk, ahol mindenki jól érezte magát.

HANGYÁSI JENŐNÉ, ELNÖK

Munkában a BEOSZ

